

บทที่ 2อุตสาหกรรมประถมภัยหัวข้อการศึกษา

1. ประเภทธุรกิจการประถมภัย
2. การจัดตั้งบริษัทประถมภัย
3. การบริหารของบริษัทประถมภัย

สาระสำคัญ

1. การประกันวินาศภัยมีรูปแบบแยกไปตามประเภทความรับผิด ลักษณะการเสี่ยงภัย และตัวทรัพย์ที่เอาประกัน
2. การประกันชีวิตในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การประกันแบบทดลองชีพ การประกันแบบสะสมทรัพย์ การประกันแบบเงินได้ประจำ และการประกันชั่วระยะ
3. การขออนุญาตจัดตั้งบริษัทประกัน ต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2510 หรือพระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2510

จุดมุ่งหมาย

เมื่อได้ศึกษาบทที่ 2 แล้ว จะมีความรู้เรื่อง

1. ประเภทของธุรกิจประกันภัยซึ่งมีรูปแบบตามลักษณะของความรับผิดภัยที่รับเสี่ยง ตัวทรัพย์ที่เอาประกัน และขอบเขตของความรับผิดชอบผู้รับประกันภัย
2. การประกันชีวิตในรูปแบบต่าง ๆ รวมคลองทั้งการประกันพิเศษ เช่น การประกันอุบัติเหตุ
3. การขออนุญาตจัดตั้งบริษัทประกันภัยและการบริหารงานของบริษัทประกันภัย ต้องเป็นไปตามกฎหมาย

บทที่ 2

อุตสาหกรรมประกันภัย

สังคมปัจจุบัน ชีวิตประจำวันของประชาชนส่วนใหญ่จะต้องเผชิญต่อความเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะภัยธรรมดาย้อนเกิดจากเหตุการณ์ไม่คาดฝัน บางครั้งก็อยู่เหนือวิสัยที่จะป้องกันได้ ยิ่งสังคมเจริญพัฒนาในทางด้านมากเพียงใด ภัยธรรมดาก็ยิ่งกว่าจะเกิดมากขึ้นเพียงนั้น ทั้งนี้เป็นเพราะความเจริญทางดิจิทัลได้พัฒนาตามให้สมดุลกัน การที่ประชาชนเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วและหลังให้เข้ามาอาศัยแอดเด็คกันในเมืองหลวง แนวโน้มของภัยธรรมดายังคงเกิดขึ้นอย่างมาก โดยเฉพาะอุบัติเหตุจากภัยธรรมดานะ ซึ่งผู้ซื้อขายที่มีไปด้วยความประมาทเลินเลือ ปราศจากความระมัดระวัง ก็จะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ชีวิตทรัพย์สิน ทั้งของตนและของผู้อื่น ได้อย่างง่ายดาย ตามสถิติแล้วจะมีผู้เสียชีวิตเนื่องจากอุบัติเหตุไม่เว้นแต่ละวัน

ในเมืองใหญ่ ๆ ที่มีประชาชนอาศัยกันอย่างหนาแน่น เช่น ในเมืองหลวง เมืองท่า เมืองอุตสาหกรรม ความจำเป็นในเรื่องที่อยู่อาศัยของประชาชนมีมากกว่าชนบท ยิ่งส่วนใหญ่มีฐานะต่ำหรือปานกลางก็จะทำการก่อสร้างอาคารบ้านเรือนปราศจากความเป็นระเบียบเรียบร้อย ความหย่อนยานของเจ้าหน้าที่ผู้รักษาธงบังคับ ในเรื่องนี้ทำให้เกิดปัญหาตามมาคือหมู่บ้านสลัม ซึ่งเป็นชุมชนให้เกิดอัคคีภัยได้โดยง่าย และเมื่อเกิดแล้วความเสียหายก็จะใหญ่หลวง เกินกว่าที่ควร เพราะความแอดเด็คของอาคารและตรวจสอบยศที่คับแคบ ทำให้การบังคับความเสียหายโดยเจ้าหน้าที่ดับเพลิงไม่ได้ผลเท่าที่ควร เมื่อเกิดอัคคีภัยครั้งใดก็จะทำความเสียหายแก่ทรัพย์สินอาคารบ้านเรือนอย่างรุนแรง ประชาชนผู้รายจานวนมากน้ายจะประสบภัยจากการขาดแคลนที่อยู่อาศัย ซึ่งเป็นเหตุการที่น่าสลดใจยิ่งนัก

นอกจากนั้นบรรดาโรคภัยไข้เจ็บต่าง ๆ ก็คุ้มครองจะพัฒนาข้าวไปไกลไม่แพ้เช่นกัน ดังจะเห็นได้ว่านายแพทย์มักจะค้นพบโรคใหม่ ๆ อยู่เสมอ บางโรคก็ไม่มีทางที่จะป้องกันหรือรักษา

ให้หายขาดได้ เช่น โรคมะเร็ง เป็นต้น ทั้ง ๆ ที่สถาบันการแพทย์และวิทยาศาสตร์ทั่วโลกได้ให้ความสนใจศึกษาค้นคว้า เพื่อหาทางจะพิชิตโรคร้ายเหล่านี้ แต่จนแล้วจนรอดปัจจุบัน ก็ยังมองไม่เห็นสูญห่างว่าจะเอาชนะได้ หากผู้ใดต้องตกเป็นเหยื่อโรคร้ายเหล่านี้ ก็นับว่าเป็นเคราะห์กรรมที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ ความหวังจะได้รับการบำบัดรักษาให้หายขาดก็ถือเป็นผลอยเต็มที่

ภัยนตรายต่าง ๆ ดังได้กล่าวมาข้างต้น เป็นที่ยอมรับกันว่ายังไม่มีมาตรการใด ๆ ที่จะป้องกันหรือบำบัดให้โดยเด็ดขาด ไม่ว่าจะเป็นโดยกฎหมายบ้านเมือง หรือศิลปวิชาการใด ๆ ก็ตาม เมื่อเป็นดังนี้ประชาชนทั่วไปก็ยอมมีความหวาดกลัว เพราะไม่แน่ว่าภัยจะเกิดขึ้นแก่ตน หรือแก่ครอบครัวของตนเมื่อใด หัวหน้าครอบครัวที่ต้องมีความห่วงใยในชีวิตของตัวเองว่าอาจจะประสบเคราะห์กรรม ทำให้ไม่สามารถประกอบอาชีพได้ตามปกติ เช่น ประสบอุบัติเหตุ หรือเจ็บป่วยจนพุพลภาพ อันเป็นผลให้ผู้ที่อยู่ในความอุปการะต้องยากไร้ขาดทิ้ง นอกจากนี้บางคนก็มีความกลัวว่าเมื่อย่างเข้าถึงวัยชราไม่สามารถประกอบธุรกิจการงานตามปกติ ก็จะได้รับความทุกข์ยากลำบาก ดังนั้น จึงจำเป็นต้องเตรียมตัวไว้ก่อนวัยนั้นจะมาถึง โดยบรรดาบุคคลที่ตกอยู่ในภัยนตรายประเภทเดียวกันต่างร่วมกันสะสมเงินไว้คณละเล็กลงน้อย เมื่อร่วมกันเข้าแล้วเป็นเงินก้อนใหญ่จำนวนหนึ่ง หากมีภัยนตรายดังกล่าวเกิดขึ้นแก่บุคคลใดในกลุ่มนั้นผู้ที่ประสบเคราะห์กรรมก็จะได้รับการบรรเทาความเสียหายจำนวนหนึ่งจากเงินที่ได้ร่วมกันสะสมไว้ วิธีการตั้งกล่าวว่าเป็นที่มาของ การประกันภัย

ปัจจุบันการประกันภัยเป็นธุรกิจที่มีความเจริญก้าวหน้า มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจทั้งของเอกชนและของส่วนรวม จนถือได้ว่าเป็น อุตสาหกรรมบริการ ประเภทหนึ่ง ผู้ประกอบธุรกิจการประกัน ได้พัฒนารูปแบบ เงื่อนไขในการธรรมให้เป็นประโยชน์ ต่อประชาชนผู้เอาประกันมากยิ่งขึ้น ประชาชนจึงได้พากันนิยมทำประกัน เป็นผลให้ธุรกิจการประกันภัยในประเทศไทยเจริญก้าวหน้า มาเป็นลำดับ

1. ประเภทธุรกิจประกันภัย

ธุรกิจประกันภัยตามหลักการแล้ว แบ่งออกเป็นประเภทใหญ่ ๆ 2 ประเภท คือ การประกันวินาศภัย และ การประกันชีวิต ปัจจุบันได้มีการคิดค้นแบบประกันใหม่ ๆ ขึ้น หลายลักษณะ เช่น ให้มีความเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและสังคม สมองตอบความต้องการของประชาชน แบบประกันที่คิดค้นขึ้น ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบใด ก็คงถูกจำกัดอยู่ในกรอบของประเภทใหญ่ ดังได้กล่าวมาข้างต้น

1.1. การประกันวินาศภัย

การประกันวินาศภัยมีรูปแบบการประกันแยกตามประเภทความรับผิด ลักษณะ การเสี่ยงภัย และตัวทรัพย์ที่เอาประกัน ดังนี้

1.1.1. การประกันภัยเกี่ยวกับทรัพย์ (PROPERTY INSURANCE) การประกันภัย เกี่ยวกับทรัพย์นี้ รวมถึงความเสียหายในทางทรัพย์สินตัวย (Insurance of Property and pecuniary Loss) แต่เราเรียกการประกันภัยชนิดนี้เพียงสั้น ๆ ว่า การประกันภัย เกี่ยวกับทรัพย์ ซึ่งหมายถึงตัวทรัพย์เป็นวัตถุที่เอาประกัน (Subject Matters of Insurance) แต่ความเสียหายในทางทรัพย์สินนั้นหมายถึงสิทธิหรือประโยชน์ที่กฎหมาย รับรอง หรือคุ้มครองให้ผู้เอาประกันได้ประโยชน์ในทางทรัพย์สินกับทรัพย์หรือสิ่งของใด ๆ ที่ ตนไม่ได้เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ประโยชน์ในทางทรัพย์สิน (Pecuniary Interest) นี้เกิดขึ้น ตามลัญญาหรือผลในทางกฎหมาย จะนับในกรณีที่ผู้เอาประกันภัยมีกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินและ ประสงค์จะเอาทรัพย์สินนั้นไปประกันภัย เราเรียกการประกันภัยนี้ว่า การประกันภัยเกี่ยว กับ (ตัว) ทรัพย์ แต่ในกรณีที่ผู้เอาประกันภัยมีแต่เพียงสิทธิหรือประโยชน์ใด ๆ ใน (ตัว) ทรัพย์นั้น โดยชอบด้วยกฎหมาย เมื่อผู้เอาประกันภัยประสงค์จะเอาสิทธิหรือประโยชน์นั้นไป ประกันภัย เราเรียกการประกันภัยนี้ว่า การประกันภัยความเสียหายในทางทรัพย์สิน ซึ่ง

มีความเกี่ยวข้องกับตัวทรัพย์นั้น เช่นเดียวกัน

1.1.2. การประกันอัคคีภัย (Fire Insurance) เป็นการประกันวินาศภัย

ที่เก่าแก่และนิยมหนึ่ง ซึ่งมุ่งหมายจะคุ้มครองตัวทรัพย์ที่เป็นกรรมสิทธิ์ของผู้เอาประกันภัยจากความเสียหายที่เกิดจากไฟไหม้และเพาผ่า รวมไปถึงความสูญเสียหรือความเสียหายจากการระเบิด และเหตุอื่น ที่คล้ายคลึงกัน นอกจากนี้ยังมีการคุ้มครองถึงภัยที่เพิ่มเติมพิเศษกว้างขวาง ออกใบภายใต้กรมธรรม์ประกันอัคคีภัย เช่น ความเสียหายเกี่ยวกับน้ำ ไม่ว่าจะเป็นน้ำที่ใช้ดับเพลิงหรือไม่ ลมพายุ น้ำท่วมและระเบิด หรือท่วมล้นของน้ำในถังเก็บ หรือจากห่อน้ำ ภัยพิเศษดังกล่าวสามารถแยกประเภทได้ดังนี้คือ ภัยที่เกี่ยวกับปฏิกริยาทางเคมี เช่น การระเบิด การลูกไหน์ชนเอง ความร้อนระอุอันเกิดจากการรูบเคี้ยวของวัสดุ ภัยทางสังคม เช่น การจลาจล การนัดหยุดงาน งดจ้าง การพิพาททางแรงงาน การก่อความวุ่นวายในบ้านเมือง ภัยธรรมชาติ เช่น แผ่นดินไหว น้ำท่วม แผ่นดินถล่ม ลมพายุ พายุ ภัยเบ็ดเตล็ด เช่น ภัยจากเครื่องบิน หรือวัตถุอื่นใดที่ตกจากห้องฟ้า ภัยจากการแทรกของกระเจ้าในบ้าน ห่อน้ำ ห่อแก๊ส หรือสายไฟฟ้าเสียหาย การระเบิดหรือ ท่วมล้นของน้ำในถังเก็บหรือจากห่อน้ำ

1.1.3. การประกันภัยรถยนต์ (Motor Vehicle Insurance) การ

ประกันภัยรถยนต์มีทั้งการประกันภัยที่เกี่ยวกับตัวทรัพย์ และการประกันภัยเกี่ยวกับความรับผิดชอบผู้เอาประกันภัยในความเสียหายกับบุคคลภายนอกอันเนื่องจากการใช้รถยนต์นั้น กรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์ ที่มีความคุ้มครองทั้งตัวทรัพย์และความรับผิดชอบ เรียกว่า Comprehensive Policy

1.1.4. การประกันภัยการโจรกรรม (Theft Insurance) ความเสียหายที่

เกิดขึ้นกับตัวทรัพย์อีกอย่างหนึ่งคือ การถูกโจรกรรม ในปี ค.ศ. 1887 บริษัท The Mercantile Accident and Guarantee Insurance ได้ออกกรมธรรม์คุ้มครองการโจรกรรม ซึ่งเป็นครั้งแรก ต่อมาเกิดบริษัทผู้รับประกันภัยอีกหลายบริษัทเริ่มรับประกันภัยโจรกรรม โดยคือ

ว่าเป็นกรมธรรม์ที่รวมอยู่กับกรมธรรม์ประกันอัคคีภัย จนกระทั่งในปลายศตวรรษที่ 19 ได้มีการพัฒนาแนวความคิดและวิธีการป้องกันอัคคีภัยและจัดกรรม เพื่อรักษาเพื่อรักษาชีวิต (Fire Insurance) สำหรับการสูญเสียหรือเสียหายด้วยเหตุใด ๆ นอกจากข้อห้ามบุกเว้นอย่างชัดแจ้งและในบางกรณีอาจรวมถึงความเสียหายที่เกิดจากอุบัติเหตุด้วย

1.1.5. การประกันภัยที่เกี่ยวกับความรับผิด (INSURANCE OF LIABILITY)

การประกันภัยชนิดนี้ มีความรับผิดของผู้เอาประกันภัยเป็นตัวถุที่เอาประกันภัย (Subject Matter of Insurance) ความรับผิดของผู้เอาประกันภัยที่จะเอาประกันภัยได้ จะต้องเป็นความรับผิดตามกฎหมาย (Legal Liability) ความรับผิดตามหน้าที่ศีลธรรม หากไม่มีกฎหมายบัญญัติให้เป็นหน้าที่ตามกฎหมายของผู้เอาประกันภัยแล้ว ไม่ถือว่าเป็นส่วนได้เสียที่จะเอาประกันภัยได้ เพราะผู้เอาประกันภัยจะมีส่วนได้เสียที่อาจเอาประกันภัย (Insurable Interest) ในสัญญาประกันภัยเกี่ยวกับความรับผิดได้ก็ต่อเมื่อ ตนมีหน้าที่หรือความรับผิดตามกฎหมายที่จะต้องซื้อค่าสินใหม่แทนให้ผู้อื่น หากมีเหตุการณ์อันได้อนหนึ่งซึ่งกำหนดไว้ในสัญญาเกิดขึ้น การรับประกันภัยชนิดนี้จะข้อแตกต่างกับการประกันภัยที่เกี่ยวกับทรัพย์ล้ำค่าการประกันภัยเกี่ยวกับทรัพย์ มีตัวถุที่เอาประกันภัยเป็นตัวทรัพย์หรือตัวสิทธิเกี่ยวกับทรัพย์ แต่การประกันภัยเกี่ยวกับความรับผิด มีตัวถุที่เอาประกันภัยเป็นความรับผิดของผู้เอาประกันภัย เพราะการที่ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบซื้อค่าสินใหม่แทนให้ผู้อื่น เมื่อเกิดความรับผิดตามกฎหมายแก่ตนนั้น ก็ถือเป็นวินาศภัยอย่างหนึ่งที่เขาจะต้องสูญเสียเงินทองซึ่งใช้ค่าสินใหม่แทนไปตามความรับผิดนั้น ยอมแตกต่างกับส่วนได้เสียที่อาจเอาประกันภัยได้ในสัญญาประกันภัยเกี่ยวกับทรัพย์คือ ส่วนได้เสียที่เอาประกันภัยได้ในสัญญาประกันภัยชนิดนี้ เป็น "หน้าที่ตามกฎหมาย" (Legal Liability) ของผู้เอาประกันภัย แต่ส่วนได้เสียที่อาจเอาประกันภัยได้ในสัญญาประกันภัยเกี่ยวกับทรัพย์นั้น เป็นการนสิทธิหรือสิทธิใด ๆ ตามกฎหมายของผู้เอาประกันภัยที่มีอยู่

เห็นอีกตัวทรัพย์ที่เป็นวัตถุที่เอาประกันภัยนั้น

การประกันภัยความรับผิดชอบที่สำคัญได้แก่

1.1.5.1 ความรับผิดชอบนายจ้าง (Employers' Liability) กรมธรรม์

ประกันภัยชนิดนี้ คุ้มครองความรับผิดชอบนายจ้างในการจ่ายค่าสินไหมทดแทนให้กับลูกจ้างที่ได้รับบาดเจ็บหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานให้นายจ้าง ความรับผิดชอบนายจ้างดังกล่าวเกิดขึ้นตามกฎหมายแรงงาน ซึ่งเป็นกฎหมายที่บังคับให้นายจ้างจะต้องเอาประกันภัยในความรับผิดชอบตามกฎหมายนั้น ในประเทศไทยอังกฤษ The Employer's Liability (Compulsory Insurance) Act. 1969 ซึ่งมีผลบังคับในวันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 1972 ซึ่งบังคับให้นายจ้างต้องเอาประกันภัยความรับผิดชอบตามกฎหมายฉบับนี้ไว้กับบริษัทประกันภัยที่ได้รับอนุญาต และนายจ้างจะต้องมีหนังสือรับรองการประกันภัย (Certificate) แสดงไว้ในสถานธุรกิจของตนให้เจ้าหน้าที่ตรวจสอบตลอดเวลา ส่วนในประเทศไทยมีประกาศกระทรวงมหาดไทยเรื่องการคุ้มครองแรงงาน ฉบับลงวันที่ 16 เมษายน พ.ศ. 2515 ออกตามความในประกาศของคณะกรรมการปฏิรูปวิถี ฉบับที่ 103 กำหนดให้นายจ้างต้องจ่ายเงินทดแทนให้แก่ลูกจ้างในกรณีที่ลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย หรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตาย เนื่องมาจากการทำงานให้นายจ้าง โดยนายจ้างมีหน้าที่ต้องจ่ายเงินสมบทกองทุนเงินทดแทนหากนายจ้างมีลูกจ้างตั้งแต่ 20 คนขึ้นไปในที่ก่อสำนัก ไว้ เมื่อนายจ้างจ่ายเงินดังกล่าวแล้ว ลูกจ้างประสบอันตรายมาดเจ็บ หรือตายเพื่อการทำงานนายจ้างก็ไม่ต้องจ่ายเงินทดแทน แต่ลูกจ้างจะได้รับเงินจากกองทุนทดแทนกรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย นายจ้างที่มีลูกจ้างไม่ถึง 20 คน หรือมีต่ออยู่นอกห้องที่ที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดให้จ่ายเงินสมบทกองทุนทดแทน นายจ้างยังมีความรับผิดชอบตามกฎหมายที่จะต้องจ่ายเงินทดแทนให้แก่ลูกจ้าง เมื่อลูกจ้างประสบอันตรายมาดเจ็บเพื่อการทำงานให้นายจ้าง ความรับผิดชอบกฎหมายแรงงานซึ่งไม่มีอยู่ในบังคับของการจ่ายเงินสมบทกองทุนทดแทนนั้น เป็นความรับผิดชอบกฎหมายที่เอาประกันภัยความรับผิดชอบนายจ้างได้

1.1.5.2 ความรับผิดชอบของรถยนต์ต่อบุคคลที่สาม (Motor Third Party Liability)

ใน บ.พ.พ. ลักษณะประกันภัยได้ให้ชื่อว่าประกันภัยค่าจุน การประกันภัยรถยนต์เป็นธุรกิจที่ใหญ่ที่สุดในประเภทของการประกันภัยอุบัติเหตุ กรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์แบบรวม (Comprehensive Policy) เป็นการเอาประกันภัยทั้งความรับผิดชอบเกิดจากการใช้รถยนต์ (Liability Insurance) การเอาประกันภัยความเสียหายที่เกิดกับตัวทรัพย์ (Property Insurance) และการประกันภัยเกี่ยวกับบุคคล (Insurance of the Person) ไว้ด้วยกัน ผู้เอาประกันภัยรถยนต์อาจเลือกซื้อกรมธรรม์ตามชนิดต่าง ๆ ได้ดังนี้

ก. การประกันภัยแบบรวมทั้งหมด (A Full Comprehensive)

กรมธรรม์แบบนี้คุ้มครองความสูญเสียหรือความเสียหายเกิดจากภัยที่เอาประกันภัย รับผิดชอบการบาดเจ็บหรือตายของบุคคลภายนอก หรือความเสียหายแก่ทรัพย์สินของบุคคลภายนอก และโดยเฉพาะในรถยนต์ส่วนตัวอาจมีข้อคุ้มครองเพิ่มเติมเกี่ยวกับค่ารักษาพยาบาล และค่าทดแทนอุบัติเหตุสำหรับเจ้าของรถยนต์อีกด้วย

ข. การประกันภัยเพื่อบุคคลที่สาม ไฟไหม้และถูกขโมย (Third Party, Fire, and Theft)

การคุ้มครองบุคคลภายนอกที่ได้รับความเสียหายเป็นไปเข่นเดียวกัน กับกรมธรรม์ประกันภัยแบบรวม แต่เพิ่มการคุ้มครองในการกรณีรถยนต์เกิดไฟไหม้และถูกขโมย

ค. การประกันภัยเพื่อบุคคลที่สามโดยเฉพาะ (Third Party Only)

การคุ้มครองเป็นไปเข่นเดียวกันในข้อ (ข) แต่ไม่มีการคุ้มครองในการกรณีรถยนต์เกิดไฟไหม้และถูกขโมย

ง. การประกันภัยเพื่อความรับผิดชอบกฎหมายโดยเฉพาะ ("Act" Liability Only)

กรมธรรม์ประกันภัยชนิดนี้คุ้มครองความรับผิดชอบสำหรับการตายหรือบาดเจ็บของบุคคลอ่อนน้อมเนื่องจากการใช้รถยนต์ของผู้เอาประกันภัย ซึ่งเป็นการบังคับให้อเอาประกันภัย (Compulsory to Insure) ตามบทบัญญัติของกฎหมาย เช่น The Road Traffic Act

ของอังกฤษ หรือพระราชนิรภัยต่ำสุดครองผู้ประสมภัยจากภายนต์ ชื่ออยู่ระหว่างการยกย่อง
ของรัฐบาลในขณะนี้ (พ.ศ. 2528)

1.1.6. การประกันภัยทางทะเล¹ การประกันภินิเวศภัยที่สำคัญอีกประการหนึ่ง
คือการประกันภัยทางทะเล ซึ่งประมวลกฎหมายเพ่งและพาณิชย์ บรรพ 3 ลักษณะ 20
มาตรา 868 ได้บัญญัติให้นำกฎหมายลักษณะนี้ไปใช้บังคับเกี่ยวกับสัญญาประกันภัยทางทะเล
โดยบัญญัติให้ใช้บังคับตามบทบัญญัติกฎหมายทางทะเล ซึ่งในปัจจุบันจะหันมายังไม่ได้ประกาศ
ใช้กฎหมายทางทะเล การประกันภัยทางทะเลหากมีข้อพิพาท ศาลก็จะใช้หลักทั่วไปในกฎหมาย
ต่างประเทศ โดยถือว่า เป็น Jarvis ประเภทเดียวกันทั่วไปในกฎหมาย

ลักษณะของสัญญาประกันภัยทางทะเล

การประกันภัยทางทะเล (Marine Insurance) เป็นการประกันภัย
ชนิดที่สำคัญและเก่าแก่ที่สุดของการประกันภินิเวศภัย การประกันภัยทางทะเลในระหว่างการ
เดินทางหรือการขนส่งทางทะเลนั้นมีทั้งภินิเวศภัยที่เกิดขึ้นกับตัวเรือ สินค้าที่บรรทุกในเรือ
และค่าระวางขนส่งสินค้า ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้ดังนี้

1.1.6.1 การประกันภัยตัวเรือ (Ship Insurance) หมายถึงการประกันภัย
ตัวเรือ (Hull) และเครื่องยนต์ของเรือ (Ship's Machinery) ผู้ที่จะมีส่วนได้เสียในการ
ประกันภัยชนิดนี้ได้แก่เจ้าของเรือ เพื่อคุ้มครองภัยทางทะเลอันอาจเกิดขึ้นกับเรือของเขา
 เช่น ภัยจากลมพายุ เกยยศ ชนกัน ไฟไหม้ หรือภัยทางทะเลที่คล้ายคลึงกัน ในบางกรณี
 ก็อาจรวมภัยสังคมเช่นไปด้วย การประกันภัยเรือนี้ตามปกติจะมีอายุเพียง 12 เดือน เป็น
 การคุ้มครองภัยทุกชนิด (All Risks) สำหรับความเสียหายทั้งหมดหรือบางส่วนซึ่งมีความเสีย

1. สิทธิโฉค ศรีเจริญ, ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการประกันภัย เอกสารทาง
วิชาการชุดที่ 4 สมาคมประกันภินิเวศภัย (กรุงเทพมหานคร: ประชุมการพิมพ์, 2528) หน้า 42

หายที่แท้จริง (Actual Loss) หรือความเสียหายที่ถือว่าเป็นความเสียหายที่แท้จริง (Constructive Loss) เช่น เรือที่สูญหายไปในทะเลโดยไม่ทราบข่าวชั่วระยะเวลานั้น อาจถือว่าเรื่องนั้นหมายไปแล้ว หรือเรือที่เอกสารกันภัยนั้นยังมีอยู่ แต่เสียหายมากจนค่าใช้จ่ายในการซ่อมแซมมากกว่าราคาตัวเรือ ก็ถือว่าเป็นค่าเสียหายที่เสื่อมนั้นเป็นค่าเสียหายโดยสิ้นเชิงแท้จริง (Constructive Total Loss) การสูญเสียหรือการเสียหายเพียงบางส่วน ในการประกันภัยทางทะเล เรียกว่า Particular Average นี้ จะต้องเกิดจากอุบัติเหตุหรือโดยไม่เจตนา ซึ่งต่างกับ General Average อันเกิดจากความสมควรใจและด้วยเจตนา

1.1.6.2 การประกันภัยสินค้า (Cargo Insurance) การประกันภัยชนิดนี้เกี่ยวข้องกับคุ้มครองภัยอันจะเกิดกับสินค้าที่บรรทุกอยู่ในเรือ ซึ่งมีเงื่อนไขข้อคุ้มครองที่สำคัญ ดังต่อไปนี้คือ

1.1.6.3 การประกันค่าระหว่างสินค้า (Freight Insurance) ค่าระหว่างในการขนส่งสินค้าหรือค่าเช่าเรือเหมาลำ บรรทุกสินค้า เป็นส่วนได้เสียที่เจ้าของเรือมีสิทธิจะได้รับในการประกอบกิจการขนส่งทางทะเลด้วยเรือของเข้า เมื่oc่าระหว่างสินค้าหรือค่าเช่าเรือ เป็นผลประโยชน์ที่เสียด้วยภัยทางทะเล เพราะถึงแม้จะมีการเก็บค่าระหว่างล่วงหน้าก็ตาม แต่ค่าระหว่างนั้นก็รวมเข้าไปในราคากลางของสินค้า ตราบใดที่สินค้ายังไม่ถึงปลายทางก็ยังไม่มีการจ่ายเงินค่าระหว่างให้เจ้าของเรือ หากสินค้านั้นเสียหายไป เจ้าของเรือย่อมสูญเสียประโยชน์ในทางทรัพย์สินจากค่าระหว่างนั้น จึงต้องมีเงื่อนไขการคุ้มครองค่าระหว่างสินค้าเป็นพิเศษ (The Special Freight Clauses) เพื่อคุ้มครองค่าระหว่างสินค้าในกรณีเรือเช่าเหมาลำ เป็นรายเที่ยวหรือเช่าเหมาลำในระยะเวลาที่กำหนด

ปัจจุบันนี้ ตาม ป.พ.พ. ว่าด้วยการประกันภัย มาตรา 868 กำหนดไว้ว่า "สัญญาประกันภัยทะเล ท่านให้บังคับตามบทบัญญัติกฎหมายทะเล แต่ก็ยังมิได้มีการบัญญัติกฎหมาย

ทະ เลือกมาใช้บังคับ เมื่อมีการปฏิพาทเกี่ยวกับการประกันภัยทางทะเล ศาลฎีกาได้ใช้หลักกฎหมายทั่วไป เพราะกฎหมายเหลืองไทยยังไม่มี ทั้งจารีตประเพณีที่ไม่ปรากฏ เมื่อสัญญาประกันภัยรายนี้ทำเป็นภาษาอังกฤษ ศาลฎีกาเห็นว่า "ควรเอกสารกฎหมายว่าด้วยประกันภัยทางทะเลของอังกฤษ อันเป็นหลักกฎหมายทั่วไปมาใช้วินิจฉัยเทียบเคียง" และในคตีดังกล่าวมี ศาลฎีกาได้นำกฎหมาย Marine Insurance Act 1906 ของอังกฤษ และคำพิพากษาของศาลอังกฤษในเรื่องนี้มาเป็นหลักในการวินิจฉัยคดีด้วย

1.1.7. การประกันภัยทางอากาศ นอกจากที่ได้กล่าวมาแล้ว ยังมีการประกันภัยอีกประเภทหนึ่ง ซึ่งจัดอยู่ในประเภทการประกันวินาศภัยเมื่อนอก นั่นคือการประกันภัยความรับผิดทางอากาศ (Aviation Liability Insurance)¹ เกี่ยวกับการขนส่งสินค้าทางอากาศ ใน ป.พ.พ. จัดเข้าอยู่ในลักษณะการประกันภัยรับชน เนื่องจากปัจจุบันธุรกิจการบินพาณิชย์ได้พัฒนาเจริญก้าวหน้าขึ้นมากแม่ว่าจะมีมาตรฐานที่รับรองความปลอดภัยจากบุคคลผู้เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐบาลและภาคเอกชน ทั้งบริษัทผู้สร้างเครื่องบินก็ตาม แต่การเสี่ยงภัยยังมีอยู่มาก การประกันภัยความรับผิดทางอากาศจึงมีความจำเป็น โดยเฉพาะการขนส่งสินค้าทางอากาศจะละเว้นการประกันภัยไม่ได้เลย

นอกจากการประกันสินค้าแล้ว ก็ยังจำเป็นต้องรับประกันทรัพย์สินอื่น ๆ อีกอาทิ เช่น ตัวเครื่องบินหรือความรับผิดชอบต่อผู้โดยสาร ปัจจุบันมีการเอาประกันความรับผิดชอบในการสร้าง การออกแบบที่พิเศษ ความมั่นคงของช่องช่าง เป็นต้น

กรมธรรม์ประกันภัยความรับผิดชอบส่วนบุคคล (The Airport Liability Policy) เป็นกรมธรรม์ประกันภัยความรับผิดชอบต่อสาธารณะ ซึ่งคุ้มครองความรับผิดในเรื่องการ

1. เรื่องเดียวกัน, หน้า 46,52

บาดเจ็บหรือทรัพย์สินเสียหาย โดยอุบัติเหตุอันเนื่องมาจากการความผิด ความประมาทเลินเล่อของผู้เอาประกันหรือลูกจ้าง หรือความบกพร่องของอาคารหรือโรงงาน ความรับผิดในเรื่องอาหาร เครื่องคิดที่จำหน่ายในสนามบินเหล่านี้เป็นต้น

1.2 การประกันชีวิต

การประกันชีวิต ตามบทบัญญัติในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 889 ได้บัญญัติแบบของการประกันชีวิตไว้เพียง 2 แบบคือ แบบอาศัยการทรงชีพของผู้เอาประกัน เป็นหลักในการจ่ายเงิน กับแบบอาศัยการผลกระทบของผู้เอาประกันเป็นหลักในการจ่ายเงิน

แบบอาศัยการทรงชีพของผู้เอาประกันเป็นหลัก คือผู้รับประกันจะจ่ายเงิน สินไห่หมดแทนให้คือ เมื่อผู้เอาประกันมีชีวิตยืนยาวไปจนครบกำหนดระยะเวลาประกัน ถ้าผู้เอาประกันถึงแก่กรรมก่อนกำหนด ผู้รับประกันก็ไม่ต้องจ่ายให้เลย ตัวอย่าง นายแดง ทำสัญญาเอาประกันแบบอาศัยการทรงชีพเป็นหลัก เมื่ออายุ 30 ปี จำนวนเงินเอาประกัน 100,000 บาท สัญญาประกันมีกำหนด 20 ปี นายแดงจะต้องมีชีวิตยืนยาวไปจนถึง อายุ 50 ปี ผู้รับประกันจึงจะจ่ายเงิน 100,000 บาท ให้ ถ้านายแดงถึงแก่กรรมก่อนอายุ 50 ปี ผู้รับประกันไม่ต้องจ่าย

แบบอาศัยผลกระทบของผู้เอาประกันเป็นหลัก คือ แบบที่ผู้เอาประกัน จะจ่ายเงินทุนประกันให้คือ เมื่อผู้เอาประกันถึงแก่กรรมภายในกำหนดสัญญาเอาประกัน ถ้า อายุยืนยาวไม่เสียชีวิตภายในกำหนดอายุสัญญาประกัน ผู้รับประกันก็ไม่ต้องจ่ายเงินสินไห่หมดแทนให้ ตัวอย่าง นายขาวทำประกันแบบอาศัยความผลกระทบ เป็นหลัก เมื่ออายุ 30 ปี จำนวนเงินเอาประกัน 100,000 บาท สัญญาประกันมีกำหนดเวลา 20 ปี ถ้านายขาวถึงแก่กรรม ก่อนอายุ 50 ปี ผู้รับประกันจึงจะจ่ายเงิน 100,000 บาทให้ แต่ถ้าตายเมื่ออายุ 51 หรือ

เกินกว่าหนึ่ง ผู้รับประกันก็ไม่ต้องจ่าย

แบบประกันทั้งสองแบบไม่เป็นที่นิยมของประชาชน เพราะเป็นภาระของเอาชีวิต เป็นเดิมพัน มีลักษณะคล้ายกับการพนันข้นต่อมาเกินไป ผู้รับประกันจึงได้คันควรคิดแบบประกันขึ้นใหม่ โดยถือหลักว่า ผู้เอาประกันถึงแก่กรรม ภัยในกำหนดสัญญา ผู้รับประกันก็จ่าย หากผู้รับประกันโชคดี อายุยืนยาวจนครบกำหนดสัญญาประกันก็จ่าย นอกจากนี้ยังมีเงินปันผลจ่ายให้ผู้เอาประกันภัยท่านองเดียว กับดอกเบี้ยที่ธนาคารจ่ายให้ลูกค้า ประชาชนจึงนิยมทำสัญญาเอาประกันชีวิตมากขึ้น

แบบประกันชีวิต ปัจจุบันนิยมเมื่อแบบประกันเป็น 4 แบบ คือ

1.2.1. การประกันแบบตลอดชีพ(Whole life Insurance)

การประกันแบบนี้ ผู้รับประกันจะจ่ายเงินทุนประกันให้ต่อเมื่อผู้เอาประกันถึงแก่กรรมเท่านั้น ผู้เอาประกันต้องชำระเบี้ยประกันตลอดไป ผู้รับประกันอาจกำหนดระยะเวลาชำระเบี้ยประกัน บางบริษัทกำหนดให้ชำระตลอดชีพจนกว่าจะถึงแก่กรรม หรืออาจกำหนดให้ชำระช่วงระยะเวลาหนึ่ง สุดแล้วแต่ระเบียบการของผู้รับประกัน เบี้ยประกันแบบนี้จะถูกกว่าการประกันแบบอื่นมาก

1.2.2. การประกันแบบสะสมทรัพย์ (Endowment Insurance)

การประกันแบบนี้คือการสะสมทรัพย์รวมกับความคุ้มครอง กล่าวคือเป็นการประกันมีกำหนดเวลา อาจเป็น 10 ปี 15 ปี 20 ปี ส่วนการชำระเบี้ยประกันก็สุดแท้ผู้รับประกันจะกำหนดอาจจะให้ชำระเบี้ยประกันเท่ากับระยะเวลาประกัน หรืออาจให้ชำระเบี้ยประกันน้อยกว่าระยะเวลาประกันก็ได้ เช่น ประกัน 20 ปี ชำระเบี้ยประกันเพียง 14 ปี เป็นต้น แต่ผู้รับประกันจะจ่ายเงินทุนประกันให้ต่อเมื่อครบกำหนดสัญญาประกัน หรือเมื่อผู้เอาประกันถึงแก่

ผลกระทบ ผู้รับประกันอาจจะได้จัดสรรเงินปันผลให้ด้วย ถ้ามีประกันอุบัติเหตุจะได้รับเงินสินไหมอุบัติเหตุหากมีภัยที่ประกันเท่ากับทุนประกัน จึงเป็นข้อโฆษณาว่าได้ 2 เท่าทุนประกัน ความจริงจ่ายทุนประกันและทุนอุบัติเหตุนั้นเอง เปี้ยประกันแบบนี้ค่อนข้างสูงกว่าแบบอื่น

1.2.3. การประกันแบบเงินได้ประจำ (Annuity Insurance)

การประกันแบบนี้คล้าย ๆ กับการประกันแบบสะสมทรัพย์ แต่แทนที่ผู้รับประกันจะจ่ายเป็นจำนวนก้อนใหญ่ดังเช่นการประกันแบบสะสมทรัพย์ แต่จะแบ่งจ่ายเป็นรายเดือนหรือรายปี สุดแต่จะตกลงกัน โดยให้ผู้เอาประกันชำระเบี้ยประกันไปช่วงระยะเวลาหนึ่ง แล้วผู้รับประกันก็จะจ่ายเป็นเงินได้ประจำ ให้ผู้เอาประกันหรือญาหาท ผู้รับประโยชน์

นอกจากผู้เอาประกันอาจชำระเบี้ยประกันครั้งเดียว (Single premium) เมื่อเสียชีวิตให้ผู้รับประกันจ่ายให้ผู้รับประโยชน์เป็นรายเดือนหรือรายปี สุดแล้วแต่จะตกลงกัน

1.2.4. การประกันแบบช่วงระยะเวลา (Term Insurance)

การประกันแบบนี้คล้ายกับการประกันแบบตลอดชีพ กล่าวคือ ผู้รับประกันจะจ่ายค่าสินไหมทดแทนให้ในกรณีผู้เอาประกันถึงแก่กรรมเท่านั้น แต่แทนที่จะรับประกันตลอดชีวิตของผู้เอาประกัน อาจจะประกันเพียงช่วงระยะเวลาหนึ่ง 5 ปี หรือ 10 ปี ผู้เอาประกันก็ชำระเบี้ยประกันตามลัญญา ถ้าผู้เอาประกันเสียชีวิตในช่วงอายุลัญญาประกัน ผู้รับประกันก็จะจ่ายเงินสินไหมทดแทนให้เท่ากับทุนประกัน ถ้าไม่เสียชีวิต สัญญาหมดอายุ ผู้เอาประกันก็ไม่ได้อะไรจากผู้รับประกัน เปี้ยประกันแบบนี้ค่อนข้างทำกัวแบบอื่น ๆ

1.3 การประกันพิเศษ

1.3.1. การประกันอุบัติเหตุ (Accident Insurance)

ตามนัยมาตรา 861 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ได้ให้ความหมายของเงื่อนไขการประกันภัยไว้ว่า ในเหตุอย่างอื่นในอนาคต จากข้อความในด้วยหนึ่งอาจหมายความรวมไปถึงการประกันภัยอย่างอื่นอีกด้วยหรือไม่ เช่น การประกันอุบัติเหตุต่อร่างกาย กล่าวคือเมื่อเกิดอุบัติเหตุแก่บุคคลทำให้บุคคลนั้นถึงตายหรือพิการ หรือสูญเสียอวัยวะ เช่น เสี้ยแขวน ขา ฯลฯ ซึ่งผู้รับประกันภัยคงจะใช้เงินจำนวนแหน่อนตามที่กำหนด การประกันภัยอุบัติเหตุนี้ กฏหมายอังกฤษจัดเป็นการประกันภัยอันกำหนดจำนวนเงินแหน่อนชนิดหนึ่งคล้ายกับการประกันชีวิต แต่ต่างกับการประกันชีวิตแท้ ๆ ตรงที่ว่า ในสัญญาประกันชีวิตแท้ ๆ นั้น ความไม่แหน่อนอยู่ที่กำหนดเวลาว่าจะตายเมื่อใด แต่จะตายเพราะเหตุใดไม่สำคัญ แต่การประกันอุบัติเหตุนั้นมุ่งถึงเหตุที่ตาย คือต้องตายโดยเหตุที่กำหนดไว้ จึงจะได้รับเงินค่าประกันถ้าตายเพราะเหตุอื่นก็ไม่ได้เงินการประกันภัยแบบนี้ยอมเป็นการประกันชีวิตอย่างหนึ่งตามกฏหมายไทย และย่อมบังคับกันได้ตามกฏหมายเรื่องประกันชีวิต

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1002/2505 พ. ทำสัญญาประกันอุบัติเหตุกับบริษัท บ. โดยข้อหนึ่งของกรมธรรม์ได้บรรยายถึงความหมายของอุบัติเหตุว่า ต้องเป็นเหตุเนื่องมาจากการร่างกายของผู้เอาประกันภัยบาดเจ็บอย่างรุนแรง จากสิ่งที่เกิดขึ้นภายในอกโดยบังเอิญ และปราศจากเจตนาของผู้มีส่วนกระทำให้เหตุการณ์นั้นเกิดขึ้น ต่อมาน พ. ถูกยุบพิษกัดตายโดยบังเอิญดังนี้ ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ถือได้ว่า พ. ถึงแก่ความตายโดยอุบัติเหตุตามความหมายในกรมธรรม์บริษัท บ. ผู้รับประกันต้องรับผิด

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 529/2513 กรมธรรม์ประกันภัยมีข้อความเกี่ยวกับความรับผิดชอบของผู้รับประกันว่า "กรมธรรม์มีส่วนครองถึงการสูญเสียไม่ว่าจะเนื่องด้วยสาเหตุอื่นใดอันเกิดจากการได้รับบาดเจ็บทางร่างกายจากอุบัติเหตุ ไม่ว่าจะเป็นโดยตรงหรือลำพังก็ตามที่" และระบุต่อไปว่า "การประกันภัยที่จะอันวยผลประโยชน์ให้ ใช้ได้เฉพาะการได้รับบาดเจ็บอันตรายอันอาจทำให้สูญเสียชีวิต แขนขาขาด และชดใช้ค่ารักษาพยาบาลอันจะเกิดขึ้นโดยตรงหรือไม่ว่าจากสาเหตุใด ๆ ก็ตาม" ดังนี้ การที่ พ. ผู้เอาประกันภัยหลั่งขณะจากการถ่ายมูลถือว่าเป็นอุบัติเหตุ และเมื่อทำให้มูลหลอกแตกปรritch พ. ถึงแก่ความตาย ถือว่าอุบัติเหตุ เป็นสาเหตุโดยตรงที่ทำให้ พ. ถึงแก่ความตาย บริษัทผู้รับประกันจึงต้องรับผิด

แต่ถ้าบุคคลที่เป็นผู้ถูกเอาประกันภัยไม่ถึงตาย เช่น เพียงแค่พิการ เสียแขน ขา หรือส่วนอื่นของร่างกาย ซึ่งเห็นได้ชัดว่าส่วนของร่างกาย ไม่ใช่ชีวิต จึงไม่ใช่เป็นการประกันชีวิต จะเทียบเอาว่าเป็นการเสียชีวิตไม่ได้ จึงเป็นปัญหาว่าจะมีการประกันภัยทำองนี้ได้หรือไม่

1. ในสัญญาประกันภัยอุบัติเหตุไม่ถึงตายนั้น ถ้ามีความเสียหายค่านวนเป็นเงินได้ความเสียหายนี้ยอมจัดเข้าเป็นวินาศภัยอย่างหนึ่ง อาจบังคับได้ตามบทบัญญติว่าด้วยประกันวินาศภัยถือกำหนดค่าสินไหมทดแทนไม่เกินค่าเสียหายที่แท้จริง เช่น แดงทำสัญญาประกันภัยกับบริษัทฯ ว่า ถ้าแดงประสบอุบัติเหตุแขน ขา ขาด บริษัทฯ จะชดใช้ค่ารักษาพยาบาลและค่าอวัยวะปลอมให้ ดังนั้น ยอมเป็นการประกันวินาศภัยอย่างหนึ่ง

2. แต่ถ้าเป็นความเสียหายที่ไม่อาจค่านวนเป็นเงินทองได้ จะทำสัญญาประกันภัยโดยกำหนดจำนวนเงินไว้แน่นอนอย่างสัญญาประกันชีวิตได้หรือไม่ บัญญัติเมื่อพิจารณาตามมาตรา 861 แล้ว จะเห็นได้ว่าบัญญัติถึงการประกันภัยใน "เหตุอย่างอื่นในอนาคตคั่งระบุไว้ในสัญญา" ไม่ได้หมายความว่าให้แสดงว่าเหตุอย่างอื่นนี้มีได้เฉพาะแต่ประกันชีวิต จึงน่าจะถือว่าการประกันชีวิตเป็นเพียงส่วนหนึ่งของสัญญาประกันภัยชนิดกำหนดจำนวนเงินแน่นอนเท่านั้น ฉะนั้น นอกจากประกันชีวิตแล้ว ก็อาจมีการประกันภัยอย่างอื่นในลักษณะเดียวกันได้ ความเสียหายคือร่างกาย

อนาคต เสรีภาพ และชื่อเสียง ซึ่งไม่อาจคิดเป็นราคาเงินได้ จึงน่าจะมีการประกันภัยโดยกำหนดจำนวนเงินแน่นอนไว้ได้

1.3. 2. การประกันภัยต่อ (Re - Insurance)

เป็นการประกันภัยประเภทหนึ่ง ซึ่งเป็นการกระทำระหว่างบริษัทผู้รับประกันภัยรายหนึ่งกับบริษัทผู้รับประกันภัยอีกรายหนึ่ง กล่าวคือ การที่บริษัทประกันภัยหนึ่งโอนส่วนหนึ่ง หรือทั้งหมดของการเสี่ยงภัยนั่น ๆ ไปให้บริษัทอื่นๆ บริษัทที่โอนการเสี่ยงภัยให้บริษัทอื่น ๆ เรียกว่า บริษัทผู้เอาประกันภัยต่อ (Ceding Company) และบริษัทที่ยอมรับโอนการเสี่ยงภัยไว้ เรียกว่า บริษัทผู้รับประกันภัยต่อ (Reinsurer) เหตุที่ต้องมีการโอนการเสี่ยงภัย เพราะว่าบริษัทประกันภัยโดยทั่วไป จะต้องไม่ปฏิเสธการรับประกันภัยแก่ผู้เอาประกันภัยที่ดี จึงจำเป็นจะต้องรับประกันภัยไว้ทั้งหมด ซึ่งบางรายจะมีจำนวนเงินเอาประกันภัยนับพันล้านบาท แต่บริษัทประกันภัยนั้น ๆ ไม่สามารถจะรับเสี่ยงภัยเองไว้ได้ทั้งหมด จึงมีการโอนการเสี่ยงภัยในส่วนที่เกินจากจำนวนที่ต้องการเก็บเป็นส่วนที่รับผิดชอบเองไปให้บริษัทอื่น ๆ ร่วมรับผิดชอบในการประกันภัยต่อ ดังกล่าว บริษัทผู้เอาประกันภัยต่อจะได้รับผลตอบแทนในรูปค่าบำเหน็จ การประกันภัยต่อ (Reinsurance Commission) จากผู้รับประกันภัยต่อ ซึ่งอัตราค่าบำเหน็จการประกันภัยต่อจะแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับประเภทของการประกันภัย เช่น การประกันอัคคีภัย การประกันภัยรถยนต์ การประกันภัยเบ็ดเตล็ด และการประกันภัยทางทะเลและการขนส่ง¹

วัตถุประสงค์ของการประกันภัยต่อ

การประกันภัยต่อ เป็นเครื่องมือที่จำเป็นในการรับประกันภัย (Underwriting) เพราะ

- บุษรา อั่งภากรณ์, ภาระการประกันภัยต่อของประเทศไทย ในเอกสารประกอบการอบรมเรื่อง การประกันภัยต่อ วันที่ 18 เมษายน 2528 ณ ห้องประชุมใหญ่ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; (กรุงเทพ : คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย) หน้า 1

เป็นการช่วยให้บริษัทเพิ่มขีดความสามารถในการรับประกันภัยต่าง ๆ ขึ้น เหตุผลหรือวัตถุประสงค์ของการประกันภัยต้องมีดังนี้

1.3.2.1 ช่วยให้บริษัทกระจายการเสี่ยงภัยเพิ่มขึ้นและสามารถรับประกันภัยรายใหญ่ ๆ ได้

เมื่อผู้รับประกันภัย รายใหญ่ที่สามารถมีเงินกองทุนเพียงพอที่จะรับประกันภัย รายใดรายหนึ่งได้โดยไม่จำกัด ความสามารถในการรับประกันภัยของผู้รับประกันภัยแต่ละรายจะถูกจำกัดโดยเงินกองทุน (Surplus Requirements) โดยทั่วไปจะมีข้อบังคับของทางราชการจำกัดจำนวนการรับประกันภัยของผู้รับประกันภัยให้เป็นไปตามอัตราส่วนของเงินกองทุน (Surplus) สำหรับประเทศไทยได้กำหนดไม่ให้บริษัทรับเสี่ยงภัยเอง สำหรับการรับประกันภัยรายเดียว หรือหลายรายภายในเขตที่นายทะเบียนกำหนดเพื่อวินาศภัยอย่างเดียวกันโดยมีจำนวนเงินเอาประกันภัยเกินร้อยละสิบของเงินกองทุน นอกจากจะได้รับอนุมัติจากนายทะเบียนประกันภัยให้รับเสี่ยงภัยเองมากกว่าที่กฎหมายกำหนด

ผู้รับประกันภัยมีการกระจายภัยเพื่อบังกันความเสียหายที่เป็นพื้นที่ภัย โดยทั่วไป การที่จะให้มีการกระจายภัยที่สามารถรับประกันภัยไว้ให้กว้างขวางออกໄน ผู้รับประกันภัยจะกำหนดจำนวนสูงสุดของการเสี่ยงภัยแต่ละรายไว้เพื่อรับเสี่ยงภัยเอง (Retention) และส่วนของภัยที่เกินกว่าจำนวนที่กำหนดไว้จะนำไปประกันภัยต่อ การประกันภัยต่อช่วยให้บริษัทนั่ง ๆ รับประกันภัยได้เต็มตามความคุ้มครองที่แท้จริงของภัยในกรมธรรม์เดียวและประกันภัยต่อส่วนหนึ่งจากกรมธรรม์นั้น ๆ ไปให้ผู้รับประกันภัยต่อ

ประโยชน์ของการประกันภัยต่อคือทำให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นกว่าการที่มีผู้รับประกันภัยหลาย ๆ ราย แล้วออกกรมธรรม์ประกันภัยแยกตามสัดส่วนของภัยเป็นหลาย ๆ กรมธรรม์ ทำให้เกิดการประหยัดในการขายกรมธรรม์และลดภาระในการรับประกันภัย นอกจากนี้ยังช่วยให้ผู้เอาประกันภัยสามารถตัดใช้สิทธิต่าง ๆ กับบริษัทเดียวและซื้อกรมธรรม์เดียว ตัวอย่างเช่น สมมุติว่ามีบริษัทใหญ่บริษัทนั่งต้องการจะซื้อกรมธรรม์ประกันชีวิตประมาณการเป็นจำนวนเงิน 100 ล้านบาท

ผู้รับประกันภัยที่จะสามารถรับประกันภัยรายเดียวในจำนวนดังกล่าวได้มีจำนวนน้อย จึงมีทางเลือกอยู่ 2 ทาง คือ ให้บริษัทซึ่งการประกันชีวิตหลายกรมธรรม์จากหลายบริษัท หรือซื้อกรมธรรม์เดียวจากบริษัทหนึ่งแล้วมีการกระจายภัยโดยวิธีการประกันภัยต่อ วิธีหลังจะประหยัดค่าใช้จ่ายและมีประสิทธิภาพมากกว่า อีกทั้งทำให้บริษัทที่รับประกันภัยไม่ต้องเสี่ยงกับการสูญเสียเป็นอย่างมากในการขายให้แก่ผู้แข่งขันอื่น ๆ

ในทางปฏิบัติบริษัทประกันชีวิตขอบที่จะออกกรมธรรม์เดียวให้คุ้มครองภัยได้ทั้งหมด เพื่อช่วยให้ตัวแทนมีความสามารถในการแข่งขันได้และตัวแทนประกันชีวิตก็ขอบที่จะให้ลูกค้าซึ่งเป็นผู้ถือกรมธรรม์ทำการประกันชีวิตกับบริษัทด้วย เพราะว่าตัวแทนคนหนึ่ง ๆ ทำงานเป็นตัวแทนของบริษัทเดียวเท่านั้น ปัจจัยที่เกิดจากการแข่งขันกระบวนการเรื่องการประกันภัยน้อย กว่าการประกันชีวิตทั้งนี้ เพราะผู้เอาประกันวินาศภัยสนใจที่จะติดต่อขอซื้อความคุ้มครองกับตัวแทนหรือนายหน้ามากกว่ากับบริษัท และบริษัทก็ต้องการที่จะรับประกันภัย เพื่อให้เต็มตามจำนวนจำกัดใน *Treaties* มากกว่าที่จะรับการเสี่ยงภัยรายใหญ่ ๆ และต้องนำไปหาประกันภัยต่อ แบบเฉพาะราย (*Facultative Reinsurance*)

1.3. 2.2 ช่วยให้ความคุ้มครองแก่ผู้ถือกรมธรรม์เพิ่มขึ้น

ในการประกันภัยต่อผู้ถือกรมธรรม์ไม่มีลิขิตามสัญญาใด ๆ ที่จะติดต่อกับผู้รับประกันภัยต่อ แต่การที่ผู้รับประกันภัยมีความสามารถที่จะได้รับคืนส่วนหนึ่งของความเสียหายตามสัญญาจากผู้รับประกันภัยต่อ จึงเท่ากับว่าผู้รับประกันภัยต่อเป็นเสมือนตัวประกัน สำหรับสัญญาที่ผู้รับประกันภัยออกให้แก่ผู้ถือกรมธรรม์

1.3. 2.3 ช่วยในการปรับปรุงจำนวนเบี้ยประกัน

วิธีประกันภัยต่อทำให้ผู้รับประกันภัยสามารถกำหนดจำนวนธุรกิจที่จะรับประกันภัยหรือ

ไม่ รับประกันภัยส่วนใดหรือในเขตใดได้โดยไม่ให้กระบวนการที่อนุญาติรับประกันภัยของตน ตัวอย่างเช่น สมมติมีบริษัทประกันภัยหนึ่ง ไม่ประสงค์จะรับประกันภัยรถยนต์ในรัฐไดร์สันด์ เพราะไม่สามารถจะหาเบี้ยประกันภัยได้ตามจำนวนที่ต้องการหรืออาจเป็นเพราะเหตุผล เช่น ๆ ทางเลือกของบริษัทมีอยู่ ๓ วิธี คือ

1. ยกเลิกกรมธรรม์ที่ทำประกันภัยในบริเวณนั้น ๆ และคืนเบี้ยประกันภัยตามส่วน (Pro rata) แก่ผู้เอาประกันภัย
2. ปฏิเสธการต่ออายุกรมธรรม์ต่าง ๆ
3. มีการประกันภัยต่อสำหรับทุกภัยในบริเวณนั้น

ถ้าบริษัทเลือกสองวิธีแรกจะทำให้ตลาดการขายประกันภัยรถยนต์ในรัฐนี้เสียไป และทำให้ประชาชนเสื่อมความศรัทธา ในการรับประกันภัยชนิดอื่นซึ่งบริษัทยังต้องการดำเนินการรับประกันภัยในรัฐนี้ ๆ อยู่ นอกจากนี้ วิธีที่ ๑ ยังอาจทำให้เกิดภาวะความตึงเครียดในด้านการเงินของบริษัทได้ด้วย วิธีประกันภัยต่อเป็นทางเลือกที่จะช่วยแก้ปัญหาดังกล่าวได้และต้นทุนในการประกันภัยต่อ ยังมีน้อยกว่าจำนวนเบี้ยประกันภัยที่จะต้องจ่ายคืนในอัตรา Pro rata ทั้งนี้ เพราะผู้รับประกันภัยได้รับส่วนที่เป็นมาใช้จ่ายทั้งหมด ยกเว้นส่วนที่เป็นค่าสินไหมทดแทนจากกรมธรรม์ต่าง ๆ เหล่านี้ไว้แล้ว

1.3.2.4 ช่วยให้เกิดการแลกเปลี่ยนธุรกิจระหว่างบริษัทประกันภัย

การประกันภัยต่อมักจะมีการทดลองแลกเปลี่ยนธุรกิจระหว่างผู้รับประกันภัยด้วยกัน (Reciprocity) วิธีการนี้มุ่งทั่วไประหว่างผู้รับประกันภัยในอเมริกาและตลาดประกันภัยระหว่างประเทศ ตัวอย่างเช่นผู้รับประกันภัยของประเทศไทย เมริกาดำเนินงานรับประกันภัยในยุโรปทดลองที่จะทำการประกันภัยต่อทั้งหมดหรือบางส่วนของภัยที่ผู้เอาประกันภัยคนยุโรปให้แก่ผู้รับประกันภัยของประเทศไทย และผู้รับประกันภัยของประเทศไทยยุโรปทดลองที่จะประกันภัยต่อทั้งหมดหรือส่วนหนึ่งของภัยซึ่งผู้เอาประกันภัยเป็นอเมริกันคืนให้แก่ผู้รับประกันภัยของประเทศไทย ฯ

1.3.2.5 ช่วยให้จำนวนรายได้และค่าสินใหม่ทดแทนของบริษัทมีความมั่นคง

การประกันภัยต่อสร้างความมั่นคงแก่รายได้และการหมุนเวียนทางการเงินในการจ่ายค่าสินใหม่ทดแทนของผู้รับประกันภัย ซึ่งถ้าสิ่งต่างๆ ดังกล่าวเปลี่ยนแปลงขึ้นลงเรื่อยๆ แล้วจะก่อให้เกิดการเสี่ยงภัยในธุรกิจเพิ่มขึ้น การประกันภัยต่อช่วยลดการเปลี่ยนแปลงในด้านรายได้และความไม่แน่นอนของค่าสินใหม่ทดแทน ทั้งนี้ เพราะปริมาณธุรกิจของบริษัทเพิ่มขึ้น ทฤษฎีว่า ด้วย "จำนวนมาก" จะทำงานซึ่งจะมีผลให้ผู้รับประกันภัยสามารถกำหนดจำนวนความเสียหายที่ตนอาจสามารถรับเสี่ยงภัยไว้ได้ ส่วนที่เกินกว่านี้จะกระจายไปยังผู้รับประกันภัยต่อ วิธีการประกันภัยต่อมีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับบริษัทเล็กๆ ที่มีการวางแผนใช้เงินที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ทั้งนี้ เพราะชี้ว่าจำนวนที่แน่นอนของค่าสินใหม่ทดแทนและรายได้ จึงช่วยลดความจำเป็นที่บริษัทจะต้องลงทุนในทรัพย์สินที่มีสภาพคล่อง (Liquidity) ให้น้อยลง

1.3.2.6 ช่วยในการจัดสรรเงินสำรองสำหรับเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ถือเป็นรายได้

จำนวนเบี้ยประกันภัยของบริษัทที่ได้รับจากการออกกรมธรรม์ประกันภัยให้แก่ผู้เอาประกันภัยนั้น ส่วนหนึ่งจะถูกกันไว้เพื่อตั้งเป็นหนี้สินในรูปของเงินสำรองเพื่อการเสี่ยงภัย (Unearned Premium Reserve) หากธุรกิจของผู้รับประกันภัยเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วจำนวนเงินสำรองค้างกล่าวก็จะเพิ่มขึ้นสูงมาก อันอาจจะกระทบกระเทือนถึงเงินกองทุนของบริษัท (ส่วนที่ทรัพย์สินเหลือกว่าหนี้สิน) อย่างรุนแรง ก่อให้เกิดปัญหาแก่บริษัทที่ต้องการจะขยายธุรกิจไปยังประเภทการรับประกันภัยใหม่ๆ และในห้องที่ใหม่ๆ แต่การประกันภัยต่อจะช่วยให้บริษัทประกันภัย (Primary Company) สามารถลดจำนวนเงินสำรองลงได้ ในประเทศไทยนี้ได้มีประกาศกระทรวงพาณิชย์กำหนดให้บริษัทตั้งเงินสำรองเพื่อการเสี่ยงภัยไว้เต็มจำนวนโดยไม่หักค่าใช้จ่ายที่ได้จ่ายล่วงหน้าไปแล้ว ในกรณีที่มีการเอาประกันภัยต่อผู้รับประกันภัยต่อจะช่วยรับภาระเงินสำรองในส่วนที่มีการเอาประกันภัยต่อ

1.3. 3. การประกันชีวิตแบบอุตสาหกรรม (Industrial Insurance)

การประกันชีวิตแบบอุตสาหกรรมเป็นการประกันแบบกำหนดให้ผู้เอาประกันสั่งเบี้ยประกันเป็นรายเดือน ผู้เอาประกันทุกอย่างจะชำระเบี้ยประกันเดือนละเท่า ๆ กัน เช่น เดือนละ 100 - 200 บาท แต่จำนวนเงินเอาประกัน ไม่เท่ากันในระยะเวลาเอาประกันเท่ากัน ผู้มีอายุมากจะมีจำนวนเงินเอาประกันน้อยกว่าผู้มีอายุน้อย การประกันแบบอุตสาหกรรมนี้แตกต่างกับการประกันแบบอื่น ซึ่งกำหนดให้ผู้เอาประกันสั่งเบี้ยประกันเป็นรายปี แต่ในทางปฏิบัติอาจกำหนดให้แบ่งชำระเป็นรายสามเดือน หรือหกเดือน ต่อครึ่ง จำนวนเงินเอาประกันเท่ากันทุกอย่าง แต่จำนวนเบี้ยประกันไม่เท่ากัน ผู้อายุน้อยจะชำระเบี้ยประกันต่ำกว่าผู้มีอายุมาก การประกันชีวิตแบบอุตสาหกรรมจึงเหมาะสมกับผู้ที่มีรายได้น้อย และมีล้วนท่องเที่ยวหรือทำงานรวมกันเป็นกลุ่มในแห่งเดียวกัน เพื่อสะดวกต่อการเก็บ การชำระเบี้ยประกัน และทุนประกันไม่สูง จึงไม่จำต้องตรวจสุขภาพ

1.3. 4. การประกันภัยกลุ่ม (Group Insurance)

การประกันภัยกลุ่มคล้ายกับการประกันชีวิตแบบอุตสาหกรรม หากแต่การประกันภัยกลุ่มสามารถออกกรมธรรม์ฉบับเดียวสำหรับผู้เอาประกันจำนวนมาก แต่การประกันแบบอุตสาหกรรมนั้นต้องออกกรมธรรม์ให้แก่ผู้เอาประกันทุกราย การประกันกลุ่มเหมาะสมแก่การสร้างความคุ้มครองแก่บุคคลจำนวนมากในกลุ่ม โดยทั่วไปไม่มีการตรวจสุขภาพ เพราะเน้นหนักคุ้มครองในเรื่องอุบัติเหตุ อัตราเบี้ยประกันต่ำ เหมาะสำหรับนายจ้างให้สวัสดิภาพ ในรูปสร้างความคุ้มครอง แก่ลูกจ้าง

นอกจากนี้ยังมีการประกันภัยรูปแบบอื่นอีกมากมาย บางแบบให้ความคุ้มครองเฉพาะเรื่อง เช่น การประกันสุขภาพให้ความคุ้มครองด้านการรักษาพยาบาลเมื่อเกิดเจ็บป่วยหรืออุบัติเหตุ การประกันภัยโรคมะเร็ง คุ้มครองผู้เอาประกันที่เจ็บป่วยด้วยโรคมะเร็ง แต่อย่างเดียวเหล่านี้เป็นต้น

2. การจัดตั้งบริษัทประกันภัย

กิจการประกันภัยเป็นกิจการที่กระทบต่อความมั่นคงและความ安全ของปวงชน รัฐ จึงจำต้องเข้ามาเมื่อบทบาทความคุ้มโดยใช้มาตรการทางนิติบัญญัติ เพื่อให้เป็นหลักประกันและมี ความมั่นคง โดยเฉพาะผู้ประกอบธุรกิจการประกันภัย และการดำเนินงาน ปัจจุบันการจัดตั้ง บริษัทประกันภัยจะต้องปฏิบัติตามข้อกำหนด เงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในกฎหมายพิเศษ ได้แก่ การ จัดตั้งบริษัทประกันภัยต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประกันภัยนิเวศภัย พุทธศักราช 2510 การ จัดตั้งบริษัทประกันภัยชีวิตต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประกันภัยชีวิต พุทธศักราช 2510 กฎหมายทั้ง ส่องฉบับมุ่งหมายในการควบคุมธุรกิจการประกันภัย เพื่อให้บริษัทประกันภัยดำเนินกิจการไปด้วย ความเรียบร้อย รายรื่น มีความเจริญก้าวหน้า สร้างความเป็นธรรมให้ประชาชนผู้เอาประกัน เพื่อความมั่นคงของสังคมและประเทศชาติ

หลักการสำคัญในการขอจัดตั้งบริษัทประกันภัย อันได้แก่บริษัทประกันภัยนิเวศภัยและ บริษัทประกันชีวิต ส่วนใหญ่ก็คล้ายคลึงกัน เว้นแต่กรณีมีลักษณะพิเศษเฉพาะ ของการประกันภัย นั้น ๆ จึงต้องดำเนินการให้เป็นไปตามบทบัญญัตินั้น ๆ โดยเฉพาะ

2.1 การขออนุญาตจัดตั้งบริษัทประกันภัย ผู้ยื่นคำขอต้องเป็นนิติบุคคลประเภท บริษัทจำกัด ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และต้องได้รับใบอนุญาตจากรัฐมนตรี ซึ่ง หมายความถึงรัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมาย ปัจจุบันได้แก่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ตามนัยมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติประกันภัยนิเวศภัย และมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติประกันชีวิต

การประกอบธุรกิจประกันภัย โดยจัดตั้งเป็นสาขาระหว่างประเทศ ต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีและปฏิบัติ เช่นเดียวกับบริษัทประกันภัย ในประเทศ เช่นกัน

2.2 หลักทรัพย์บริษัทประกันภัย บริษัทที่จะได้รับใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจ ประกันภัยในราชอาณาจักร จะต้องมีหลักทรัพย์ประกันวงเงินกับนายทะเบียนดังต่อไปนี้

2.2.1 บริษัทประกันวินาศภัย ตามความในมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย ได้กำหนดให้บริษัทด้วยมีหลักทรัพย์ของบริษัททางไว้กับนายทะเบียนเป็น หลักทรัพย์ประกัน มีมูลค่าดังต่อไปนี้

1. หนึ่งล้านบาท สำหรับการประกันธุรกิจ ประกันวินาศภัยทางทะเลและการขนส่ง
2. หนึ่งล้านสองแสนห้าหมื่นบาท สำหรับการประกันธุรกิจประกันวินาศภัยประเภท

ได้ประเภทหนึ่ง หรือหลายประเภท โดยไม่รวมการประกันธุรกิจประกันวินาศภัยทางทะเล และ การขนส่ง

3. หนึ่งล้านห้าแสนบาท สำหรับการประกันธุรกิจประกันวินาศภัยประเภทได้ประเภทหนึ่ง หรือหลายประเภทโดยรวมการประกันธุรกิจประกันวินาศภัยทางทะเลและการขนส่ง

หลักทรัพย์ของบริษัทด้วยต้องวางไว้กับนายทะเบียนจะเป็นเงินสด พันธบตรรัฐบาลไทย หรือทรัพย์สินอย่างอื่น ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษาได้

นอกจากหลักทรัพย์ประกันที่บริษัทประกันวินาศภัยต้องวางไว้ต่อนายทะเบียนตามความ ในมาตรา 13 แล้ว ตามความในมาตรา 19 แห่ง พ.ร.บ. ประกันวินาศภัยยังได้กำหนดให้ บริษัทดำรงไว้ซึ่ง เงินกองทุนความประเภท ของการประกันธุรกิจประกันวินาศภัย ดังต่อไปนี้

1. ไม่น้อยกว่าสองล้านห้าแสนบาท สำหรับการประกันธุรกิจประกันวินาศภัยทางทะเลและการขนส่ง

2. ไม่น้อยกว่าสามล้านบาท สำหรับการประกันธุรกิจประกันวินาศภัยประเภทได้ประเภทหนึ่งหรือหลายประเภท โดยไม่รวมการประกันธุรกิจประกันวินาศภัยทางทะเลและการ

ขนส่ง

3. ไม่น้อยกว่าสามล้านห้าแสนบาท สำหรับการประกันธุรกิจประกันวินาศภัยประเภท ได้ประเภทหนึ่งหรือหลายประเภท โดยรวมการประกันธุรกิจประกันวินาศภัยทางทะเลและการขนส่ง

2.2.2 บริษัทประกันชีวิต หลักทรัพย์ของบริษัทประกันชีวิตตาม พ.ร.บ. ประกันชีวิต พ.ศ. 2510 กำหนดไว้ดังนี้

1. **หลักทรัพย์ประกัน** ตามความในมาตรา 14 แห่ง พ.ร.บ. ประกันชีวิต กำหนดให้ บริษัทต้องมีหลักทรัพย์ของบริษัทฯ ไว้กับนายทะเบียนเป็นหลักทรัพย์ประกันมีมูลค่า สองล้านบาท

หลักทรัพย์ประกันที่ต้องวางไว้กับนายทะเบียนจะเป็นเงินสด พันธบตรรัฐบาลไทย หรือ ทรัพย์สินอย่างอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษาได้

2. **เงินกองทุน** บริษัทต้องดำเนินการไว้ซึ่งกองทุนไม่น้อยกว่า ห้าล้านบาท ตามนัย มาตรา 19 แห่ง พ.ร.บ. ประกันชีวิต

3. **เงินสำรองประกันภัย** เนื่องจากการประกันชีวิตเป็นการประกันภัยที่ต่อเนื่อง ระยะนานนาน ตามความในมาตรา 20 จึงได้กำหนดให้บริษัทประกันชีวิตจัดสรรเบี้ยประกันภัยไว้ เป็นเงินสำรองประกันภัย สำหรับกรณีที่มีความผูกพันอยู่ตามหลักเกณฑ์และวิธี การที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

ในมาตรา 21 ยังให้อำนาจรัฐมนตรีกำหนดให้บริษัทฯ วางเงินสำรองประกันภัยเป็น มูลค่าไม่เกินร้อยละยี่สิบห้าของเงินสำรองประกันภัยตาม มาตรา 20 ไว้กับนายทะเบียน

เงินสำรองประกันภัยที่วางไว้กับนายทะเบียนจะเป็นเงินสด พันธบตรรัฐบาลไทย หรือทรัพย์สินอย่างอื่น ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษาได้

สำหรับหลักทรัพย์ประกันที่วางไว้กับนายทะเบียนนี้ แห่ง พ.ร.บ. ประกันวินาศภัย และ พ.ร.บ. ประกันชีวิตต่างก็ได้กำหนดไว้ว่า หากหลักทรัพย์ประกันมีมูลค่าลดต่ำกว่าที่กฎหมายกำหนด ในนายทะเบียนมีจำนวนสั่งให้รับไว้ ทางหลักทรัพย์ประกันมีมูลค่าเพิ่มเติมจนครบจำนวนที่กำหนดภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง ถ้าหากมีมูลค่าเพิ่มขึ้นกว่าที่กฎหมายกำหนด บริษัทอาจขอเปลี่ยนแปลงหลักทรัพย์ ประกันที่วางไว้ได้ แต่ต้องมีมูลค่าไม่ต่ำกว่าที่กฎหมายกำหนดตามนัย พ.ร.บ. ประกันวินาศภัยและ พ.ร.บ. ประกันชีวิต มาตรา 15, 16 และ 17

2. 3. หลักประกันพิเศษ

หลักทรัพย์ประกันที่บริษัทประกันภัย (บริษัท
ประกันวินาศภัย - บริษัทประกันชีวิต) วางไว้กับนายทะเบียนนี้ ตามมาตรา 18 พระราชบัญญัติประกันวินาศภัย และมาตรา 18 ตามพระราชบัญญัติประกันชีวิต ได้บัญญัติกำหนดให้เป็น
หลักประกันพิเศษไว้ห้ามองเดียวกัน ดังนี้

หลักทรัพย์ประกันของบริษัทประกันวินาศภัย และของบริษัทประกันชีวิต ย่อม
ไม่ต่ำอยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี ห้างนี้ทราบเท่าที่บริษัทยังไม่ได้เลิกกัน กล่าวคือเจ้าหนี้
ตามคำพิพากษา ไม่มีสิทธิอยัด ยึด ขายทอดตลาด หลักทรัพย์ประกันของบริษัทในขณะที่บริษัทยัง
ดำเนินกิจการอยู่ จะอยัด ยึด ขายทอดตลาดได้ก็แต่เฉพาะทรัพย์สินอื่นเท่านั้น

หากบริษัทประกันวินาศภัยเลิกประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยประเภทใด อันมีผลให้
หลักทรัพย์ประกันที่ได้วางไว้แล้วสูงกว่าจำนวนที่กำหนดไว้สำหรับการประกอบธุรกิจประกัน
วินาศภัยที่คงดำเนินการต่อไป บริษัทนี้มีสิทธิได้รับคืนทรัพย์สินที่ได้วางไว้เป็นหลักทรัพย์ประกันเฉพาะ
ส่วนที่เกินหลักทรัพย์ประกันสำหรับการประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยประเภทที่คงดำเนินการต่อ
ไปนั้น ห้างนี้เมื่อบริษัทได้แสดงหลักฐานจนเป็นที่พอใจ อธิบดีว่า ได้ปลดเบี้ล้องหนี้สินและไม่มี
ความรับผิดเหลืออยู่สำหรับการประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยประเภทที่เลิกนั้นแล้ว ตามนัย
มาตรา 17 แห่ง พ.ร.บ. ประกันวินาศภัย

ในการนี้ที่บริษัทเลิกกันแล้ว ให้เจ้าหนี้ซึ่งมีสิทธิได้รับชำระหนี้ที่เกิดจากการเอาประกันภัย
มีสิทธิได้รับชำระหนี้จากทรัพย์สินที่เป็นหลักทรัพย์ประกันก่อนเจ้าหนี้อื่น ตามนัยมาตรา 18
วรรคสอง แห่ง พ.ร.บ. ประกันวินาศภัยและ พ.ร.บ. ประกันชีวิต

3. การบริหารงานของบริษัทประกันภัย

บริษัทประกันภัยที่เป็นของคนไทย ส่วนใหญ่ก็จัดโครงสร้างการบริหารคล้ายกัน
บางบริษัทมีกิจการยังไม่มากก็อาจรวมหรืออุบ ตัด แผนกต่าง ๆ ไปรวมกัน เพื่อประหยัดกำลังคน

และค่าใช้จ่าย สำหรับบริษัทประกันภัยทั่วไปจะมีลักษณะของโครงสร้างการบริหารงานดังนี้

- 3.1. คณะกรรมการผู้จัดการ (The Board of Directors)** เป็นผู้จัดการมีอำนาจทำต่าง ๆ ของผู้จัดการ ทำการประเมินผลของการดำเนินงานของผู้จัดการ และการวางแผนการดำเนินงานของบริษัทในระยะยาว คณะกรรมการจะตัดเลือกแต่งตั้งโดยผู้มีอุปนิสัยเช่นเดียวกัน ปกติจะมีการประชุมเดือนละหนึ่งหรือสองครั้ง
- 3.2. คณะกรรมการที่ปรึกษาของคณะกรรมการบริหาร (Committees of the Board)** เป็นผู้ที่จัดตั้งขึ้นเพื่อช่วยเหลือคณะกรรมการบริหาร ในการควบคุมกิจการ ค่าใช้จ่าย ของบริษัท และเพื่อให้คำแนะนำในเวลาประชุมของคณะกรรมการบริหาร ในคณะกรรมการที่ปรึกษานี้อาจจะมีผู้บริหารที่มีความสามารถพิเศษในกิจการบางอย่าง เป็นหัวหน้าคณะกรรมการที่ปรึกษาในกิจการพิเศษนั้น เช่น คณะกรรมการที่ปรึกษาผู้จัดการและจัดการ คณะกรรมการที่ปรึกษาผู้จัดการเงิน คณะกรรมการที่ปรึกษาตรวจสอบบัญชี และคณะกรรมการที่ปรึกษาด้านภาษี เหล่านี้ เป็นคณะกรรมการที่มีการจัดตั้งเป็นส่วนมาก ในบริษัทประกันชีวิตทั่วไป คณะกรรมการที่ปรึกษาเหล่านี้มีอำนาจในการเปลี่ยนแปลงกฎหมายในการดำเนินการบางอย่างได้ โดยการเสนอผู้จัดการคณะกรรมการบริหารอนุมัติ

- 3.3. คณะกรรมการที่ปรึกษาด้านความสัมพันธ์ระหว่างหน่วย (Interdepartmental Committees)** เพื่อทำการประสานงานแผนต่าง ๆ ให้ทำงานร่วมกันในกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายพิเศษ

- 3.4. แผนก actuaries ประกันภัย (Actuary Department)** ความรับผิดชอบอันสำคัญคือ การตรวจสอบว่าการดำเนินการรับประกันของบริษัทอยู่ในภาวะทางการเงินที่เหมาะสม สม นอกเหนือจากนี้ยังมีการถือหุ้นอัตราเบี้ยประกันที่พอเหมาะสมและเงินสำรอง เงินมูลค่าเวนคืน เงินกู้ และเงินปันผล ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับแผนกกฎหมายและแผนกตัวแทน แผนกนี้จะร่วมให้คำปรึกษาทางด้านออก กรมธรรม์ใหม่ การร่างสัญญากรมธรรม์และทำการติดต่อกับสำนักงานประกันภัย

เพื่อการอนุมติ หน้าที่นอกจากนี้ คือ การศึกษาอัตราการขาดอายุของกรมธรรม์ต่าง ๆ การศึกษาอัตรา率ของผู้เอาประกัน การวิเคราะห์อัตราค่าใช้จ่าย การตอบข้อสงสัยของผู้เอาประกัน ของสำนักงานสาขา และผู้พิจารณาที่รับประกันประจำสาขา ในเรื่องอัตราเบี้ยประกัน การเปลี่ยนแปลงในกรมธรรม์ สัญญา เงินบันพล เป็นต้น การคำนวณทางด้านเงินสำรองและงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการคำนวณทางด้านคณิตศาสตร์ประกันภัย รวมทั้งการวิเคราะห์ผลกำไรและขาดทุน

3.5. แผนกพิจารณาประกัน (Underwriting Department) จุดประสงค์ของ

แผนกนี้คือ การควบคุมให้อัตราการ率ของผู้เอาประกันของบริษัทอยู่ในอัตราที่คาดไว้ในการคำนวณ ดังนั้น แผนกนี้ต้องร่วมมือกับฝ่ายตรวจสอบรายผู้เอาประกัน (แพทฟ์) และฝ่ายคณิตศาสตร์ วิธีการพิจารณาประกันภัย (ภัยที่เป็นมาตรฐานและภัยที่ต่างจากมาตรฐาน) และทำการติดต่อกับฝ่ายขายในเรื่องการพิจารณาประกันรวมทั้งประกันต่อด้วย นอกจากนี้หน้าที่ของผู้พิจารณาประกันคือ ตรวจสอบใบคำขอเอาประกันชีวิต ข้อคิดเห็นของฝ่ายขายและรายงานของฝ่ายตรวจสอบโดยถึงฐานะทางการเงินของผู้เอาประกัน อายุ และส่วนได้เสียและความเหมาะสมในการทำประกัน นอกจากนี้ฝ่ายแพทฟ์ของบริษัทยังมีส่วนช่วยเหลือในด้านการรับประกันทางด้านตรวจสอบร่างกายของผู้เอาประกันว่า มีสุขภาพสมบูรณ์อยู่ในเกณฑ์รับประกันให้หรือไม่ บางครั้งการตัดสินใจครั้งสุดท้ายขึ้นอยู่กับฝ่ายแพทฟ์ของบริษัทฯ ในกรณีที่ผู้ขอเอาประกันมีสุขภาพเป็นอันตรายถึงชีวิตได้

3.6. แผนกริหาร (Administrative Department) ปกติจะมีผู้จัดการแผนก

เป็นผู้ดูแลกิจการ ซึ่งจะเป็นการให้บริการของสำนักงานใหญ่ให้กับสำนักงานสาขาและผู้เอาประกัน สำหรับผู้เอาประกันมีการบริการด้านการออกกรมธรรม์ใหม่ให้การเรียกร้องสินไหมเงินกู้ การเปลี่ยนแปลงผู้รับผลประโยชน์ မูลค่า วนคืนหรือการเปลี่ยนกรมธรรม์ ในบางบริษัท แผนกจะรวมงานด้านการบริหารบุคคลไว้ด้วย และมีหน้าที่ในการจัดประชุมของคณะกรรมการต่าง ๆ ของบริษัท

2.7 แผนกตัวแทนขาย (Agency Department) มีหน้าที่ด้านรับตัวแทนใหม่ การฝึกผู้ตัวแทนใหม่ และการควบคุมดูแลตัวแทน การวิเคราะห์ตลาดโครงการส่งเสริมการขาย การพิจารณาจัดตั้งสำนักงานสาขา

2.8 แผนกกฎหมาย (Law Department) มีหน้าที่ดูแลการดำเนินงานต่าง ๆ ของบริษัทให้เป็นไปตามกฎหมายประจำภัยและพระราชบัญญัติประจำชีวิต พระราชบัญญัติประจำวันศุภภัย อีกทั้งติดตามการออกกฎหมายหรือพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับการประจำภัย เพื่อให้คำแนะนำแก่คณะกรรมการบริหารได้ ให้คำปรึกษาแก่แผนกจัดการ ในด้านการเรียกร้องสินไหม ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกฎหมายต่าง ๆ นอกจากนี้ยังให้คำแนะนำในด้านการทำสัญญาภัยเงิน การลงทุนในทรัพย์สินต่าง ๆ ดังนั้น แผนกนี้จึงมีความสัมพันธ์ส่วนใหญ่กับแผนกบัญชีและตรวจสอบในเรื่องภาษีอากรของบริษัทฯ

2.9 แผนกบัญชีและตรวจสอบบัญชี (Accounting & Auditing Department) มีหน้าที่ทางด้านควบคุมบัญชีทั้งหมดของบริษัท อีกทั้งการตรวจสอบบัญชีสำนักงานสาขาด้วย การจัดเตรียมรายงานด้านการเงิน การจัดงบประมาณของแต่ละแผนก การศึกษาและการวิเคราะห์การทำงานของแต่ละแผนกที่เกี่ยวข้องกับค่าใช้จ่าย เพื่อให้การทำงานของแต่ละแผนกมีประสิทธิภาพมากขึ้น

2.10 แผนกลงทุน (Investment Department) มีหน้าที่ด้านการจัดทำโครงการ การลงทุนของกรมธรรม์แต่ละแบบของบริษัทฯ รวมทั้งการจัดทำตามคำแนะนำของคณะกรรมการ ฝ่ายการเงินและคณะกรรมการบริหารของบริษัทฯ กรมธรรม์ต่าง ๆ จะต้องขึ้นอยู่กับโครงการของ การลงทุนที่รายงานโดยแผนกลงทุนว่า ควรลงทุนในหลักทรัพย์ประเภทใดบ้าง รวมทั้งการประเมิน มูลค่าของทรัพย์สินที่บริษัทมีอยู่ด้วย บริษัทประกันชีวิตมีขนาดใหญ่จะมีพนักงานที่มีความชำนาญพิเศษ เฉพาะในด้านการลงทุนในทรัพย์สินประเภทใดประเภทหนึ่ง

การจัดองค์การที่ได้กล่าวมา เป็นการจัดตามรูปแบบอย่างที่บริษัทประกันภัยส่วนใหญ่

ในสหรัฐอเมริกา บริษัทประกันภัยในประเทศไทยส่วนมากได้รับแบบอย่างมา และทำการ
ปรับปรุงนำมาใช้เท่าที่ความเข้าใจและเห็นว่าเหมาะสมกับสภาพการดำเนินกิจการ
ประกันภัยในประเทศไทย

*****

(ตัวอย่างกรมธรรม์ประกันภัยน้ำ)

ข้อมูลทั่วไป

ตารางกรมธรรม์

รหัส:	ต่ออายุ( )	ประกันใหม่( )	กรมธรรม์เลขที่		
1. ผู้เอาประกันภัย: ชื่อ [*] ที่อยู่			สถานที่ตั้งหรือเก็บทรัพย์สินเอาประกันภัย		
			อำเภอ จังหวัด บล็อก		
2. ระยะเวลาประกันภัย	เริ่มวันที่	เวลา 16.00น. สัปดาห์ที่	เวลา 16.00		
3. จำนวนเงินเอาประกันภัยตามกรมธรรม์ฉบับนี้	เบี้ยประกันภัย	ส่วนลดสิ่งปลูกสร้าง	ส่วนลดคุกกรีดเพลิง	เบี้ยประกันภัยเพิ่มเติม	
	อัตรา	จำนวนเงิน	อัตรา	อัตรา	
	เบี้ยประกันภัยสุทธิ	ภาษี	อากรแสกน*	รวม	
4. จำนวนเงินเอาประกันภัยทั้งสิ้นและรายละเอียดทรัพย์สินที่เอาประกันภัย					
5. จำนวนเงินเอาประกันภัยและบริษัทประกันร่วม					
6. รายละเอียดของสิ่งปลูกสร้างที่เอาประกันภัย และทรัพย์สินที่เก็บหรือติดตั้งไว้ที่ทรัพย์สินที่เอาประกันภัย เป็นเจ้าของ( ) ผู้เช่า( )					
จำนวนชั้น	ผ้าม่านด้านนอกเป็น	พื้นที่ใช้เป็น	โครงหลังคาเป็น	หลังคาเป็น	จำนวนคูหาหรือ
พื้นที่ภายในอาคาร ม. ²	ห้างจากสิ่งปลูกสร้างอื่น	ด้านหน้า	ด้านหลัง	ด้านซ้าย	ด้านขวา
		ม.	ม.	ม.	ม.
7. สถานที่ใช้เป็น	รหัส: กําชื่อ	กํานคร	ชั้นของสิ่งปลูกสร้าง		
8. กรมธรรม์ประกันภัยนี้ มีเอกสารแนบท้าย					
9. วันที่แล้วถูกเอาประกันภัย	วันที่กรมธรรม์				

เพื่อเป็นหลักฐาน บริษัทฯ โดยบุคคลผู้มีอำนาจใจกล่องลายมือชื่อและประทับตราของบริษัทไว้เป็นสำคัญ ณ สำนักงานของบริษัท

กรมธรรม์ประกันอัคคีภัย

ผู้เอาประกันภัยได้ระบุนามไว้ในตารางแห่งกรมธรรม์ประกันภัยนี้ คงลงชื่อระเบียบประกันภัยตามจำนวนที่ได้ระบุไว้ในตารางแห่งกรมธรรม์ฉบับนี้ ให้แก่ ซึ่งต่อไปนี้เรียกว่า "บริษัท" ในการประกันการสูญเสียและการเสียหายเนื่องจากเพลิงไหม้หรือฟ้าผ่าแก่ทรัพย์สินดังได้ระบุในตารางแห่งกรมธรรม์ฉบับนี้

สัญญาคุ้มครอง

ภายใต้บังคับแห่งข้อสัญญาเงื่อนไขและข้อยกเว้นตามที่ได้ระบุไว้ในกรมธรรม์และข้อความในเอกสารที่แนบกับกรมธรรม์ฉบับนี้ บริษัทคงสัญญากับผู้เอาประกันภัยว่า ถ้าทรัพย์สินที่เอาประกันภัยดังกล่าว หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของทรัพย์สินที่เอาประกันภัยนี้ต้องสูญเสียหรือเสียหายเนื่องจากเพลิงไหม้ (ไม่ว่าจะเกิดจากการระเบิดหรือไม่ก็ตาม) หรือฟ้าผ่า หรือการระเบิดของแก๊สที่ใช้สำหรับทำแสงสว่างหรือประโภชน์เพื่อการอยู่อาศัยเท่านั้น ในระหว่างระยะเวลาที่ได้เอาประกันภัยไว้ตามที่ระบุในตารางแห่งกรมธรรม์ฉบับนี้ บริษัทยอมรับผิด เพื่อชดเชยหรือจัดหาสิ่งทดแทน หรือจ่ายค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้เอาประกันภัยตามราคาเสียหายที่แท้จริงของทรัพย์สินนั้น ในขณะเกิดการสูญเสียหรือสูญหายแก่ไม่เกินจำนวนเงินที่เอาประกันภัยไว้ ตามรายการแต่ละรายการ และเมื่อร่วมกันแล้วไม่เกินจำนวนเงินเอาประกันภัยที่ระบุไว้ในตารางแห่งกรมธรรม์ฉบับนี้

ข้อยกเว้น

1. ทรัพย์สินซึ่งไม่รวมอยู่ในการประกันภัย

เว้นแต่ได้ระบุไว้ในกรมธรรม์ฉบับนี้โดยชัดแจ้ง การประกันภัยนี้ไม่คุ้มครองทรัพย์สินดังต่อไปนี้

- 1.1 สินค้าซึ่งอยู่ในการดูแลรักษาของผู้เอาประกันภัยในฐานะผู้รักษาทรัพย์
- 1.2 เงินแห่ง หรือทองแห่ง หรือ อัญมณีค่า
- 1.3 โบราณวัตถุ หรือศิลปวัตถุอันมีมูลค่าเกินกว่า 2,000 บาท

- 1.4 ต้นฉบับเอกสาร แบบแปลน แผนผัง ภาพเขียน รูปอักษร ลวดลาย แบบหรือแบบพิมพ์
- 1.5 หลักประกันหนี้สิน หลักทรัพย์ เอกสารที่สำคัญต่าง ๆ ไปรษณียกร อากรแสตมป์ เงินตรา ชนบตร เช็ค สมุดบัญชี หรือสมุดหนังสือเกี่ยวกับธุรกิจต่าง ๆ
- 1.6 วัสดุระเบิด
- 1.7 เครื่องไฟฟ้า อุปกรณ์ไฟฟ้า พร้อมห้องเครื่องมือเครื่องใช้ไฟฟ้าต่าง ๆ ซึ่งเอาประกันภัยตามกรมธรรม์ฉบับนี้ ซึ่งได้รับความเสียหายเนื่องจากหรือเป็นเพราะ การเดินเครื่องเกินกำลัง การใช้ความกดดันเกินกำหนด การเดินลัดวงจรของไฟฟ้า การเกิดประกายของไฟฟ้า การเผาไหม้ของสายไฟในตัวเอง การร้าวของกระแสไฟฟ้า หรือการเดินลัดวงจรเนื่องจากฟ้าผ่า ไม่ว่าเกิดจากเหตุใด ๆ เนพาะเครื่องที่เกิดการเสียหายตามกรณีดังกล่าว
- 1.8 ทรัพย์สินที่ได้เกิดการเสียหายแล้วในลักษณะหักพังหรือบุบสลายโดยพลังดันหรือสั่นสะเทือนจากแรงการระเบิด

2. เหตุแห่งการสูญเสียและการเสียหายซึ่งไม่รวมอยู่ในการประกันภัยนี้

เว้นแต่ได้ระบุไว้ในกรมธรรม์ฉบับนี้โดยชัดแจ้ง การประกันภัยนี้ไม่คุ้มครองการสูญเสีย หรือการเสียหายอันเกิดจากหรือเนื่องมาจากการเป็นผลโดยตรงหรือโดยอ้อมจากสาเหตุ ดังต่อไปนี้ :-

- 2.1 แผ่นดินไหว หรือการผันแปรพิภพของธรรมชาติ
- 2.2 พายุไต้ฝุ่น พายุเยอริเคน พายุไซโคลน หรือภัยแห่งลมฟ้าอากาศอื่น ๆ
- 2.3 骚กรรม การรุกราน การกระทำที่มุ่งร้ายของศัตรูต่างประเทศ หรือการกระทำที่มุ่งร้ายคล้าย骚กรรมไม่ว่าจะได้มีการประกาศหรือไม่ก่อความ หรือ骚กรรม กลางเมือง
- 2.4 การแข็งข้อ การกบฏ การจลาจล การนัดหยุดงาน การยึดอำนาจ การก่อความรุนแรง การกระทำการของบุนวนการโจกรก่อการร้าย การกระทำการของผู้ก่อการร้าย

คอมมูนิสต์ การปฏิวัติ การประการศกภัยการศึก หรือเหตุการณ์ใด ๆ ซึ่งจะเป็นเหตุให้มีการประการศึกหรือคงไว้ซึ่งภัยการศึก

- 2.5 การระเบิดทุกชนิด (ไม่ว่าการระเบิดและเกิดจากเพลิงไหม้หรือไม่ก็ตาม) เว้นแต่ส่วนที่ระบุไว้ในสัญญาคุ้มครองข้างต้น
- 2.6 ไฟไหม้ป่า พุ่มไม้ หรือพงรอก และการเผาป่าเพื่อปราบฟืน
- 2.7 การเพาทรัพย์สินโดยคำสั่งของเจ้าหน้าที่ หรือเจ้าหน้าที่บ้านเมืองใด ๆ
- 2.8 การถูกลักทรัพย์ระหว่างหรือหลังจากที่เกิดอัคคีภัย
- 2.9 การบูดเน่า ระดูตามธรรมชาติ การถูกไหม้หรือระเบิดขึ้นมาเองแห่งทรัพย์สินนั้น หรือขณะที่ทรัพย์สินนั้นอยู่ในกรรมวิธีใด ๆ ซึ่งใช้ความร้อนหรือการทำให้แห้ง
- 2.10 อาชุนนิวนิเคลียร์
- 2.11 การแผ่รังสี หรือการแพร่กัมมันตภาพรังสี จากเชื้อเพลิงนิวนิเคลียร์ หรือจากการนิวนิเคลียร์ใด ๆ อันเนื่องมาจาก การเผาไหม้ของเชื้อเพลิงนิวนิเคลียร์ และจากกรรมวิธีใด ๆ แห่งการแตกแยกตัวทางนิวนิเคลียร์ซึ่งคำแนะนำต่อ กันไปด้วยตัวเอง
- 2.12 ภัยทางอากาศ เครื่องบินตก

(ตัวอย่างกรมธรรม์ประกันภัยรถยนต์)

รหัสบริษัท:	ตราสารกรมธรรม์		ว.ย. 1						
การประกันภัยรถยนต์			กรมธรรม์เลขที่						
รายการ 1. ผู้เอาประกันภัย : ชื่อ: ที่อยู่:	อาชีพ: อาณาเขตคุ้มครอง: ประเทศไทย								
รายการ 2. ระยะเวลาประกันภัย	เริ่มต้นวันที่	สิ้นสุดวันที่	เวลา 00.01 น.						
รายการ 3. รายการของยานพาหนะที่เอาประกันภัย:									
ลักษณะ	รหัส	ชื่อรถยนต์	เลขทะเบียน	เลขหัวดัง หรือ เครื่องยนต์	ปีรุ่น	แบบหัวดัง	จำนวนที่นั่ง	ขนาด เครื่อง ยนต์/ซีซี	น้ำหนักรวม
รายการ 4. จำนวนเงินจำกัดความรับผิด: - กรมธรรม์ประกันภัยนี้ให้ความคุ้มครองเฉพาะสัญญาข้อที่จำนวนเงินจำกัดความรับผิด ระบุไว้เท่านั้น:-									
สัญญาข้อ 2.1	สัญญาข้อ 2.2	สัญญาข้อ 2.3	สัญญาข้อ 3.1						
บาทต่อหนึ่งคน	บาทต่อหนึ่งคน	บาทต่อหนึ่งคน	บาท เฉพาะการลักทรัพย์						
บาทต่อหนึ่งครัวเรือน	บาทต่อหนึ่งครัวเรือน	บาทต่อหนึ่งครัวเรือน	บาทต่อหนึ่งครัวเรือน						
รายการ 5. เอกสารแนบท้ายที่แนบมา									
รายการ 6. เป็นประกันภัย									
2.1(บจ.พน.)	2.1(บจ.เพิ่ม)	2.2(ผส.)	2.3(พส.พน.)	3.1(กช.)	3.1(ลห.)	3.1(ลจ.)	3.1(ลล.)	3.1(จจ.)	3.1(ภัยอุบัติ)
การเพิ่มภัยความเสียหายตามเอกสารแนบท้าย				ส่วนลด	สูงชีวิต	ภาษา	ภาษาอังกฤษ	อาคาร	รวม
				เสียงหมายแรก	หน่วย	ประวัติ			
รายการ 7. ความเสียหายส่วนแรกที่ผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดชอบเอง									
รายการ 8. การใช้รถยนต์									

วันที่มาสัญญาประกันภัย

วันที่กรมธรรม์

เพื่อเป็นหลักฐาน นริษฐ์โภคภูลัญช์ นำเจ้าที่ด่องลายมือชื่อและประทับตราของบริษัทไว้เป็นสำคัญ ณ สำนักงานของบริษัท

โดยเชื่อถือถ้อยคำในคำขอเอาประกันภัย และเพื่อเป็นการตอบแทนเบี้ยประกันภัยที่ผู้เอาประกันภัยต้องชำระและภายใต้ข้อยกเว้น เงื่อนไข และข้อสัญญาอื่น ๆ แห่งกรมธรรม์นี้ บริษัทให้สัญญาต่อผู้เอาประกันภัย ดังต่อไปนี้:-

การคุ้มครอง: บริษัทจะใช้ค่าเสื่อมใหม่ทดแทนตามสัญญาคุ้มครองที่แนบมาพร้อมนี้

สัญญาหมวดที่ 1 : เงื่อนไขทั่วไป

ข้อ 1.1 คำนิยามศัพท์: เมื่อใช้ในกรมธรรม์หรือเอกสารแนบท้ายกรมธรรม์นี้

"บริษัท" หมายความว่า บริษัทที่ออกกรมธรรม์นี้

"ผู้เอาประกันภัย" หมายความว่า บุคคลที่ระบุขึ้นเป็นผู้เอาประกันภัยในตาราง

"ตาราง" หมายความว่า ตารางแห่งกรมธรรม์นี้

"รถยนต์" หมายความว่า รถที่เคยประกันภัย ซึ่งมีรายการระบุไว้ในตาราง

"อุบัติเหตุแต่ละครั้ง" หมายความว่า เหตุการณ์ หรือหลายเหตุการณ์สืบเนื่องกันซึ่งเกิดจากสาเหตุเดียวกัน

"ความเสียหายส่วนแรก" หมายความว่า ส่วนแรกของความรับผิดหรือความเสียหายอันมีการคุ้มครองตามข้อสัญญาหรือเอกสารแนบท้ายแห่งกรมธรรม์นี้ ที่ผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดชอบเอง

ข้อ 1.2 การยกเว้นทั่วไป: กรมธรรม์นี้ไม่คุ้มครองความเสียหายหรือความรับผิดชอบเกิดขึ้นเป็นผลโดยทางตรงหรือโดยทางอ้อม จาก:-

1.2.1 สังหารม การรุกราน การกระทำของชาติศัตรู การสู้รบ หรือการปฏิบัติการที่มีลักษณะเป็นการทำสังหารม (จะได้ประกาศสังหารมหรือไม่ก็ตาม)

1.2.2 สังหารมกลางเมือง การแข่งขันของทหาร การกบฏ การปฏิวัติ การต่อต้านรัฐบาล การยึดอำนาจการปกครองโดยกำลังทหารหรือโดยประกาศอื่น ประชาชัąนก่อความวุ่นวายถึงขนาดหรือเท่ากับการลุกฮือต่อต้านรัฐบาล

1.2.3 วัตถุอาวุธปืนมี

1.2.4 การแตกตัวของประจุ การแผ่รังสี หรือการกระหนบกับมันตภาพรังสีจากเชือเพลิง

ปรมาณ หรือจากภาคปรมาณอันเกิดจากการเพาไหม์เชื้อเพลิงปรมาณ และสำหรับจุดประสงค์ข้อสัญญาดังนี้ การเพาไหม์รวมดึงกรรมวิธีใด ๆ แห่งการแตกแยกตัวปรมาณ ซึ่งดำเนินติดต่อไปทั่วทั่วของมันเอง

ข้อ 1.3 แจ้งการเปลี่ยนแปลง: การเปลี่ยนแปลงแก้ไขต่อรายนัด เครื่องยนต์ และการแก้ไขเปลี่ยนแปลงใด ๆ ของรายนัด ซึ่งทำให้การเสี่ยงภัยเพิ่มขึ้นผู้เอาประกันภัยต้องแจ้งให้บริษัททราบเป็นลายลักษณ์อักษรโดยไม่ชักช้า

ข้อ 1.4 การแจ้งอุบัติเหตุ: เมื่อมีความเสียหายหรือความรับผิดชอบเกิดขึ้นที่ผู้เอาประกันภัยทราบผู้เอาประกันภัยต้อง:-

- 1.4.1 แจ้งให้บริษัททราบโดยไม่ชักช้า
- 1.4.2 ส่งต่อให้บริษัททันทีเมื่อได้รับหมายศาล หรือคำสั่ง หรือคำบังคับของศาล
- 1.4.3 วีหนังสือบอกกล่าวให้บริษัททราบทันที เมื่อมีการดำเนินคดีแพ่ง หรือคดีอาญาทางศาลอันอาจทำให้เกิดสิทธิเรียกร้องความกรณรมนี้ ถ้าผู้เอาประกันภัยไม่ได้ปฏิตามข้อนี้ บริษัทอาจเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายใด อันเกิดจากการนั้น เว้นแต่ผู้เอาประกันภัยจะพิสูจน์ได้ว่าไม่สามารถจะปฏิบัติได้

ข้อ 1.5 การจัดการเรียกร้อง:

- 1.5.1 ผู้เอาประกันภัยจะต้องไม่ตกลงยินยอม เสนอ หรือให้สัญญาว่าจะขอดใช้ค่าเสียหายให้แก่บุคคลใดโดยไม่ได้รับความยินยอมจากบริษัท เว้นแต่บริษัทมิได้จัดการต่อการเรียกร้องนั้น
- 1.5.2 ผู้เอาประกันภัยจะต้องไม่รับการเสนอข้อใช้ค่าเสียหายจากบุคคลใดโดยไม่ได้รับความยินยอมจากบริษัท
- 1.5.3 บริษัทมีสิทธิเข้าดำเนินการต่อสู้คดี
- 1.5.4 บริษัทมีสิทธิทำการประนีประนอมในการเรียกร้องใด ๆ ในนามของผู้เอาประกันภัย
- 1.5.5 บริษัทมีสิทธิฟ้องบุคคลใดให้ใช้ความเสียหายเพื่อประโยชน์ของบริษัทในนามของ

ผู้เข้าประกันภัยในการนี้ผู้เข้าประกันภัยต้องให้ข้อเท็จจริงและให้ความช่วยเหลือ
แก่บริษัทตามสมควร

- 1.5.6 เมื่อบริษัทได้ใช้ค่าสินไหมทดแทนเพิ่มจำนวนที่บริษัทต้องรับผิดชอบสัญญาข้อ 2.1
ข้อ 2.2 หรือข้อ 2.3 แล้ว ก่อนดำเนินคดีทางศาลบริษัทไม่ต้องรับผิดชอบค่า
สูคดีแทนผู้เข้าประกันภัย

ข้อ 1.6 การแจ้งความ: เมื่อมีการระทบความผิดในทางอาญาโดยบุคคลใด ซึ่งทำให้เกิดสิทธิเรียก
ร้องความกรณรมธรรมนี้ ผู้เข้าประกันภัยต้องแจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจโดยไม่ล็อกช้า

ข้อ 1.7 สิทธิในการตรวจสอบ: บริษัทมีสิทธิที่จะขอตรวจสอบยศ หรือสอบถามคนขับรถยนต์ได้ทุกโอกาส

ข้อ 1.8 ในอนุญาตขับรถยนต์: ผู้เข้าประกันภัยมีหน้าที่นำหลักฐานมาแสดงต่อนริษัท เพื่อพิสูจน์ว่า
ผู้ขับรถยนต์ในขณะเกิดคุณเหตุเคยได้รับใบอนุญาตขับรถยนต์

ข้อ 1.9 การแก้ไข: สัญญาคุ้มครองและเงื่อนไขแห่งกรมธรรมมนี้ จะเปลี่ยนแปลงแก้ไขได้ โดย
เอกสารแนบท้ายของบริษัทเท่านั้น

ข้อ 1.10 เงื่อนไขบังคับก่อน: บริษัทอาจจะไม่รับผิดใช้ค่าสินไหมทดแทนตามกรมธรรมมนี้ เว้น
แต่ผู้เข้าประกันภัยได้ปฏิบัติตามสัญญาประกันภัย และเงื่อนไขแห่งกรมธรรมมนี้

ข้อ 1.11 การลดเบี้ยประกันภัยประวัติคดี:

1.11.1 ในกรณีผู้เข้าประกันภัยมีรถยนต์เอาประกันภัยไว้กับบริษัทน้อยกว่า 3 คัน บริษัท
จะลดเบี้ยประกันภัยให้แก่ผู้เข้าประกันภัยดังนี้:-

20% ของเบี้ยประกันภัยตามกรมธรรมมนี้ สำหรับคันที่ไม่มีค่าเสียหายเกิดขึ้นต่อ
บริษัทในการประกันปีแรก

30% ของเบี้ยประกันภัยตามกรมธรรมมนี้ สำหรับคันที่ไม่มีค่าเสียหายเกิดขึ้นต่อ
บริษัทในการประกันภัย 2 ปี ติดต่อกัน

40% ของเบี้ยประกันภัยตามกรมธรรมมนี้ สำหรับคันที่ไม่มีค่าเสียหายเกิดขึ้นต่อ
บริษัทในการประกันภัย 3 ปี ติดต่อกันหรือกว่านั้น

ทั้งนี้บริษัทจะลดเบี้ยประกันภัยให้ต่อเมื่อผู้เข้าประกันภัยได้ต่ออายุการประกันภัย

กับบริษัท และ เฉพาะตามข้อคุ้มครองที่ต่ออายุเท่านั้น

- 1.11.2 ในกรณีผู้เอาประกันภัยมีรายน์เอาประกันภัยไว้กับบริษัทตั้งแต่ 3 คันขึ้นไป**
บริษัทจะลดเบี้ยประกันภัยให้แก่ผู้เอาประกันภัยดังนี้:-
- 30% ของเบี้ยประกันภัยรายน์ทุกคันที่เอาประกันภัยไว้กับบริษัท หักด้วยจำนวน
 เงินค่าเสียหายที่เกิดขึ้นต่อบริษัทในปีที่เอาประกันภัยในกรณีได้เอาประกันภัย
 รายน์ 3 คัน ถึง 9 คัน
- 35% ของเบี้ยประกันภัยรายน์ทุกคันที่เอาประกันภัยไว้กับบริษัท หักด้วยจำนวน
 เงินค่าเสียหายที่เกิดขึ้นต่อบริษัทในปีที่เอาประกันภัยในกรณีได้เอาประกันภัย
 รายน์ 10 คัน ถึง 19 คัน
- 40% ของเบี้ยประกันภัยรายน์ทุกคันที่เอาประกันภัยไว้กับบริษัท หักด้วยจำนวน
 เงินค่าเสียหายที่เกิดขึ้นต่อบริษัทในปีที่เอาประกันภัยในกรณีได้เอาประกันภัย
 รายน์ 20 คัน หรือกว่านั้น
- หั้งนี้บริษัทจะลดเบี้ยประกันภัยให้ต่อเมื่อผู้เอาประกันภัยได้ต่ออายุการประกันภัย
 กับบริษัทและเฉพาะตามการคุ้มครองที่ต่ออายุเท่านั้น
- ข้อ 1.12 การเพิ่มเบี้ยประกันภัยประจำวันไม่ต่อ:** ในกรณีผู้เอาประกันภัยมีรายน์เอาประกันภัยไว้กับ
 บริษัทคันเดียวหรือหลายคัน และมีการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนระหว่างปีเอาประกันภัย
 ที่เกิดจากอุบัติเหตุตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไปรวมกันแล้วมีจำนวนเงินเกิน 200% ของ
 เบี้ยประกันภัย บริษัทจะเพิ่มเบี้ยประกันอย่างน้อยดังนี้:-
- 20% ของอัตราเบี้ยประกันภัยในปีที่ต่ออายุ
- 30% ของอัตราเบี้ยประกันภัยในปีที่ต่ออายุ ในกรณีมีค่าสินไหมทดแทนดังกล่าว
 เกิดขึ้นต่อบริษัท 2 ปี ติดต่อกัน
- 40% ของอัตราเบี้ยประกันภัยในปีที่ต่ออายุ ในกรณีมีค่าสินไหมทดแทนดังกล่าว
 เกิดขึ้นต่อบริษัท 3 ปี ติดต่อกัน
- ข้อ 1.13 การโอนรายน์:** กรมธรรม์นี้จะสิ้นผลบังคับ เมื่อผู้เอาประกันภัยได้โอนรายน์ให้บุคคล

อื่นๆ เว้นแต่ดอยน์ได้เปลี่ยนมือจากผู้เอาประกันภัยโดยพินัยกรรม หรือโดยบัญญัติกฎหมาย
ในการถือกรรมธรรมสืบผลบังคับ บริษัทจะคืนเบี้ยประกันภัยให้ตามส่วนของระยะเวลาที่เหลือ
อยู่

ข้อ 1.14 การเลิกกรมธรรม์:

- 1.14.1 บริษัทจะออกเลิกกรมธรรม์^{นี้}ได้ด้วยการส่งหนังสือบอกกล่าวล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 15 วัน โดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียน ถึงผู้เอาประกันภัยตามที่อยู่ครั้งสุดท้ายที่แจ้งให้บริษัททราบ ในกรณีที่ บริษัทจะคืนเบี้ยประกันภัยให้แก่ผู้เอาประกันภัยโดยหักเบี้ยประกันภัยสำหรับระยะเวลาที่กรมธรรม์ได้ใช้บังคับมาแล้วอุகตานส่วน
- 1.14.2 ผู้เอาประกันภัยจะบอกเลิกกรมธรรม์^{นี้}ได้โดยแจ้งให้บริษัททราบเป็นลายลักษณ์อักษรและมีสิทธิได้รับเบี้ยประกันภัยคืน ตามอัตราคืนเบี้ยประกันภัยทั้งหมดไว้ก้างนี้

อัตราคืนเบี้ยประกันภัย

จำนวนวัน ประกันภัย	ร้อยละของ เบี้ยประกัน ภัยเดือนปี	จำนวนวัน ประกันภัย	ร้อยละของ เบี้ยประกัน ภัยเดือนปี	จำนวนวัน ประกันภัย	ร้อยละของ เบี้ยประกัน ภัยเดือนปี
1- v	72	120-129	44	240-249	20
10- 19	68	130-139	41	250-259	18
20- 29	65	140-149	39	260-269	16
30-39	63	150-159	37	270-279	15
40- 49	61	160-169	35	280-289	13
50- 59	59	170-179	32	290-299	12
60-69	56	180-189	30	300-309	10
70- 79	54	190-199	29	310-319	8
80-89	52	200-209	27	320-329	6
90-99	50	210-219	25	330-339	4
100-109	48	220-229	23	340-349	3
110- 119	46	230-239	22	350-359	1
				360-366	0

สัญญาหมวดที่ 2: การคุ้มครองความรับผิดชอบบุคคลภายนอก

ข้อ 2.1 ความรับผิดชอบความมาดเจ็บหรือระดม: บริษัทจะใช้ค่าสินใหม่ทดแทนในนามของผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบตามกฎหมายเพื่อความมาดเจ็บหรือระดมของบุคคลภายนอก

เนื่องจากอุบัติเหตุอันเกิดจากการใช้รถยนต์ในระหว่างระยะเวลาประจำภัย ความรับผิดชอบของบริษัทต่อหนึ่งคนจะมีไม่เกินจำนวนเงินจำกัดความรับผิดชอบหนึ่งคนที่ระบุไว้ในตารางและความรับผิดชอบของบริษัทต่อหนึ่งครั้งในการเดี๋ยวกว่าหนึ่งคนจะมีไม่เกินจำนวนเงินจำกัดความรับผิดชอบหนึ่งครั้งที่ระบุไว้ในตาราง

ข้อ 2.2 ความรับผิดชอบโดยสาร: บริษัทจะใช้ค่าสินใหม่ทดแทนในนามของผู้เอาประกันภัย ซึ่ง

ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบตามกฎหมาย เพื่อความมาดเจ็บหรือระดมของบุคคลที่โดยสารอยู่ในรถยนต์ หรือกำลังขึ้นหรือกำลังลงจากการชนต์ เนื่องจากอุบัติเหตุอันเกิดจากการใช้รถยนต์ในระหว่างระยะเวลาประจำภัย

ความรับผิดชอบของบริษัทต่อหนึ่งคนจะมีไม่เกินจำนวนเงินจำกัดความรับผิดชอบหนึ่งคนที่ระบุไว้ในตารางและความรับผิดชอบของบริษัทต่อหนึ่งครั้งในการเดี๋ยวกว่าหนึ่งคนจะมีไม่เกินจำนวนเงินจำกัดความรับผิดชอบหนึ่งครั้งที่ระบุไว้ในตาราง

ข้อ 2.3 ความรับผิดชอบทรัพย์สิน: บริษัทจะใช้ค่าสินใหม่ทดแทนในนามของผู้เอาประกันภัย ซึ่ง

ผู้เอาประกันภัยจะต้องรับผิดชอบตามกฎหมายเพื่อความเสียหายต่อทรัพย์สินของบุคคลภายนอก เนื่องจากอุบัติเหตุอันเกิดจากการใช้รถยนต์ในระหว่างระยะเวลาประจำภัย ความรับผิดชอบของบริษัทจะมีไม่เกินจำนวนเงินจำกัดความรับผิดชอบหนึ่งครั้งที่ระบุไว้ในตาราง

ข้อ 2.4 ความเสียหายส่วนแรก: ผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดชอบเบื้องต้นอุบัติเหตุแต่ละครั้ง ดังนี้:-

2.4.1 2,000 บาทแรกของความเสียหายในกรณีใช้รถยนต์ในเวลาเกิดอุบัติเหตุนอกเหนือจากที่ได้ระบุไว้ในรายการที่ 8 ของตาราง

2.4.2 2,000 บาทแรกของความเสียหายในกรณีผู้ขับขี่ในขณะเกิดอุบัติเหตุใช้ใบอนุญาตขับรถยนต์ส่วนบุคคลของกรมตำรวจนั้น หรือกรรมการขนส่ง หรือกระทรวงกลาโหม หรือใบอนุญาตสายลับ ไปขับรถยนต์ที่จดทะเบียนรับจ้างหรือรับจ้างพิเศษ

2.4.3 ตามจำนวนเงินส่วนแรกของความเสียหาย ดังระบุไว้ในรายการที่ 7

ของตาราง

ในกรณีผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดชอบตามข้อต่อไปนี้ ดังกล่าวเกินกว่าหนึ่งข้อ

ให้ถือว่าความรับผิดชอบตามแต่ละข้อเป็นความรับผิดชอบที่เพิ่มขึ้น

ในกรณีเป็นความเสียหายส่วนแรกตามสัญญาข้อ 2.1 ข้อ 2.2 หรือข้อ 2.3

บริษัทจะจ่ายแทนผู้เอาประกันภัยไปก่อน เมื่อบริษัทได้จ่ายเงินที่ผู้เอาประกันภัย

ต้องรับผิดชอบไปแล้ว ผู้เอาประกันภัยต้องใช้คืนให้บริษัททันที

ข้อ 2.5 ค่าใช้จ่ายต่อสูัคติ: ถ้าผู้เอาประกันภัยถูกฟ้องศาลให้ใช้ค่าสินไหมทดแทน ซึ่งการประกันภัยนี้มีการคุ้มครอง บริษัทจะต่อสูัคติในนามของผู้เอาประกันภัยโดยค่าใช้จ่ายของบริษัท

ข้อ 2.6 ค่าใช้จ่ายอื่น: บริษัทจะใช้คืนค่าใช้จ่ายที่ผู้เอาประกันภัยได้จ่ายไปด้วยความตกลงยินยอมของบริษัท

ข้อ 2.7 ค่ารักษาพยาบาล: บริษัทจะใช้คืนค่ารักษาพยาบาล ตามหลักฐานที่ผู้เอาประกันภัยได้จ่ายไป เพื่อการปฐมพยาบาลเท่าที่จำเป็นในขณะเกิดอุบัติเหตุต่อบุคคลภายนอกที่ได้รับความบาดเจ็บ แต่ไม่เกินคนละ 500 บาท สำหรับการรักษาตัวอยู่สักนาที แล้วแต่กรณี การจ่ายนี้เป็นการช่วยเหลือ มิใช่เป็นการผูกพันความรับผิดชอบของบริษัท และจะไม่นำมาหักกับจำนวนเงินจำกัดความรับผิดชอบตามสัญญา ข้อ 2.1 หรือข้อ 2.2

ข้อ 2.8 การคุ้มครองผู้ขับขี่: บริษัทจะถือว่าบุคคลใดซึ่งขับขี่รถยนต์โดยได้รับความยินยอมจากผู้เอาประกันภัยเสมือนหนึ่งเป็นผู้เอาประกันภัยเอง แต่เมื่อเงื่อนไขว่า:-

2.8.1 บุคคลนั้นต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่เป็นผู้เอาประกันภัยเอง และอยู่ภายใต้ข้อกำหนดตามกรรมธรรมนี้

2.8.2 บุคคลนั้นไม่ได้รับการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจากการกรรมธรรมอื่น หรือได้รับแต่ไม่เพียงพอ บริษัทจะจับรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนเฉพาะส่วนที่เกินเท่านั้น

ข้อ 2.9 การคุ้มครองนายจ้าง: กรรมธรรมนี้ให้ความคุ้มครองถึงนายจ้างซึ่งมิใช่ผู้เอาประกันภัย

เมื่อนายจ้างจะต้องรับผิดชอบจากการใช้รถยนต์คันเดาประกันภัยโดยลูกจ้างในทางการที่จ้าง
ทั้งสี่เฉพาะเท่าที่การประกันภัยໄว แต่เมื่อเงื่อนไขว่า:-

2.9.1 นายจ้างต้องปฏิบัติคนอยู่ภายนอกให้ข้อกำหนดของกรมธรรม์นี้

2.9.2 นายจ้างไม่ได้รับการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจากการธรรมอื่น เว้นแต่ค่าสินไหม
ทดแทนที่ได้รับชดใช้แล้วไม่เพียงพอ บริษัทจึงจะรับผิดใช้ค่าสินไหมทดแทนเฉพาะ
ส่วนที่เกินเท่านั้น

2.9.3 การคุ้มครองนี้ไม่เพิ่มจำนวนเงินจำกัดความรับผิดชอบบริษัท

ข้อ 2.10 การยกเว้นความบาดเจ็บหรือระดับ: การประกันภัยตามข้อ 2.1 ไม่คุ้มครองความ
บาดเจ็บ หรือระดับของ:-

2.10.1 ผู้เอาประกันภัยหรือบุคคลในครอบครัวซึ่งอยู่ด้วยกันกับผู้เอาประกันภัย

2.10.2 ลูกจ้างของผู้เอาประกันภัยที่เกิดขึ้นในระหว่างทางการที่จ้าง

2.10.3 บุคคลใดที่โดยสารอยู่ในหรือกำลังขึ้น หรือกำลังลงจากรถยนต์

ข้อ 2.11 การยกเว้นผู้โดยสาร: การประกันภัยตามข้อ 2.2 ไม่คุ้มครองความบาดเจ็บ หรือ
ระดับของ:-

2.11.1 ผู้เอาประกันภัยหรือบุคคลในครอบครัวซึ่งอยู่ด้วยกันกับผู้เอาประกันภัย

2.11.2 ลูกจ้างของผู้เอาประกันภัยที่เกิดขึ้นในระหว่างทางการที่จ้าง

ข้อ 2.12 การยกเว้นทรัพย์สิน: การประกันภัยตามข้อ 2.3 ไม่คุ้มครองความเสียหายต่อ:-

2.12.1 ทรัพย์สินที่ผู้เอาประกันภัย หรือบุคคลในครอบครัวซึ่งอยู่ด้วยกันกับผู้เอาประกันภัย^{เป็นเจ้าของ หรือเป็นผู้เก็บรักษา ควบคุม หรือครอบครองทรัพย์สินนั้น}

2.12.2 เครื่องซึ่ง สะพานรถ สะพานรถไฟ ถนน ทางวิ่ง ทางเดิน สนามหรือสิ่งหนึ่ง
ที่อยู่ใต้สิ่งดังกล่าว อันเกิดจากการสั่นสะเทือน หรือจากน้ำหนักของรถยนต์
หรือน้ำหนักบรรทุกของรถยนต์

2.12.3 ทรัพย์สินที่บรรทุกอยู่ใน หรือกำลังยกขึ้น หรือกำลังยกลงจากรถยนต์

ข้อ 2.13 การยกเว้นหัวไป: การประกันภัยตาม ข้อ 2.1 ข้อ 2.2 และข้อ 2.3 ไม่คุ้มครอง

ความรับผิดชอบเกิดจาก:-

- 2.13.1 การใช้เอกสารอาญาเชกที่คุ้มครอง
- 2.13.2 การใช้ในทางที่ผิดกฎหมาย
- 2.13.3 การใช้ในการแข่งขัน หรือทดลองความหนาแนน หรือความเร็วในทางกีฬา
- 2.13.4 การใช้ลากจูง หรือผลักดัน เว้นแต่รถที่ลากจูงหรือลูกผลักดันได้ประกันภัยไว้กับบริษัทด้วย
- 2.13.5 การใช้โดยบุคคลของอู่ เมื่อรถยนต์ได้มอบให้อู่ทำการซ่อม เว้นแต่การซ่อมนั้นบริษัทเป็นผู้สั่ง หรือให้ความยินยอม
- 2.13.6 การขับขี่โดยบุคคลที่ไม่เคยได้รับใบอนุญาตขับรถยนต์ใด ๆ หรือเคยได้รับแต่ขาดต่ออายุเกินกว่า 180 วัน หรือเคยได้รับแต่ถูกตัดสิทธิตามกฎหมายในการขับรถยนต์ ในเวลาเกิดอุบัติเหตุ
- 2.13.7 การขับขี่โดยบุคคลขณะที่อยู่ภายใต้ฤทธิ์สุรา ยาเม็ด ดึงขนาดที่ไม่สามารถควบคุมรถยนต์ได้
- 2.13.8 ความรับผิดชอบเกิดจากสัญญาที่ผู้เอาประกันภัยทำขึ้น ซึ่งถ้าไม่มีสัญญานั้นแล้ว ความรับผิดชอบของผู้เอาประกันภัยจะไม่เกิดขึ้น

ข้อ 2.14 ข้อสัญญาพิเศษ: ภายใต้จำนวนเงินจำกัดความรับผิดที่ระบุไว้ในตาราง บริษัทจะไม่ยกເเอกสารความไม่สมบูรณ์แห่งกรรมธรรม์หรือความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของผู้เอาประกันภัยหรือข้อ 2.13 หรือเงื่อนไขทั่วไป เว้นแต่ข้อ 1.2 เป็นข้อต่อสัญญา ภายนอกเพื่อปฏิเสธความรับผิดตามข้อ 2.1 หรือข้อ 2.2 เมื่อบริษัทได้ใช้ค่าสินไหมทดแทนไปแล้ว แต่บริษัทไม่ต้องรับผิดตามกฎหมายหรือตามกรรมธรรม์นี้ต่อผู้เอาประกันภัยเพรากรณีดังกล่าวข้างต้นนั้น ซึ่งผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดต่อบุคคลภายนอก ผู้เอาประกันภัยต้องใช้จำนวนเงินที่บริษัทได้จ่ายไปนั้นคืนให้บริษัททันที

ข้อ 3.6 การสละสิทธิ: ในกรณีที่มีความเสียหายหรือสูญหายเกิดขึ้นต่อรถยนต์ เมื่อบุคคลอื่นเป็นผู้ใช้รถยนต์ โดยได้รับความยินยอมจากผู้เอาประกันกันกับบริษัทสละสิทธิในการไล่เบี้ยจากผู้ใช้รถยนต์นั้น

ข้อ 3.7 การยกเว้นความเสียหายต่อรถยนต์: การประกันภัยนี้ไม่คุ้มครอง:-

- 3.7.1 การเสื่อมราคา หรือการสึกหรอของรถยนต์
- 3.7.2 การแตกหักของเครื่องจักรกลไกของรถยนต์ หรือการเสียหายหยุดเดินของเครื่องไฟฟ้าของรถยนต์ อันมิได้เกิดจากอุบัติเหตุ
- 3.7.3 ความเสียหายโดยตรงต่อรถยนต์อันเกิดจากการบรรทุกน้ำหนักหรือจำนวนผู้โดยสารเกินกว่าที่ได้รับอนุญาต อันมิได้เกิดจากอุบัติเหตุ
- 3.7.4 ความเสียหายต่อยางรถยนต์อันเกิดจากการลึกช้ำดหรือระเบิด เว้นแต่กรณีที่มีความเสียหายขึ้นต่อส่วนอื่นของรถยนต์ในเวลาเดียวกัน
- 3.7.5 ความเสียหายอันเกิดจากการขาดการใช้รถยนต์
- 3.7.6 ความเสียหายต่อชื้อความ เครื่องหมาย หรือเครื่องตกแต่งใด ๆ ที่เพิ่มเติมขึ้นจากสภาพเดิมของรถยนต์นั้น
- 3.7.7 ความเสียหายหรือสูญหายอันเกิดจากการลักทรัพย์ หรือยักยอกทรัพย์ โดยบุคคลที่ได้รับมอบหรือครอบครองรถยนต์ตามสัญญาเช่า สัญญาเช่าซื้อ สัญญาซื้อขาย หรือสัญญาจำนำ หรือโดยบุคคลที่จะกระทำสัญญาดังกล่าวซ้ำซึ่งกัน
- 3.7.8 ความเสียหายหรือสูญหายซึ่งเกิดขึ้นในระหว่างการขนส่งทางน้ำ หรือกำลังยกขึ้นหรือลงจากเรือ แต่ข้อยกเว้นนี้ จะไม่นำมาใช้ต่อการขนส่งภายในแม่น้ำหรือลำคลอง

ข้อ 3.8 การยกเว้นการใช้: การประกันภัยนี้ไม่คุ้มครอง:-

- 3.8.1 การใช้รถยนต์ออกอาษาเขตที่คุ้มครอง
- 3.8.2 การใช้รถยนต์ไปในทางที่มิถูกกฎหมาย
- 3.8.3 การใช้ในการแข่งขัน หรือทดลองความทนทาน หรือความเร็วในทางกีฬา

3.8.4 การใช้โดยบุคคลของอู่ เมื่อรอดยนต์ได้มอบให้อู่ทำการซ่อม เว้นแต่การซ่อมนั้น
บริษัทเป็นผู้สั่ง หรือให้ความยินยอม

ข้อ 3.9 การยกเว้นการใช้ข้อ ๓.๙ : การประกันภัยไม่คุ้มครอง:-

3.9.1 การใช้ลากจูง หรือผลักดัน เว้นแต่รถที่ลากจูงหรือถูกผลักดันได้ประกันภัย
ไว้กับบริษัท

3.9.2 การขับขี่โดยบุคคลที่ไม่เคยได้รับใบอนุญาตขับรถยนต์ใด ๆ หรือเคยได้รับแต่
ขาดต่ออายุเกินกว่า 180 วัน หรือเคยได้รับแต่ถูกตัดสิทธิ์ตามกฎหมายในการ
ขับรถยนต์ ในเวลาเกิดอุบัติเหตุ

3.9.3 การขับขี่โดยบุคคลจะที่อยู่ภายใต้กฎหมายมาตีงขนาดที่ไม่สามารถควบคุม
รถยนต์ได้

3.9.4 การใช้รถยนต์นอกเหนือจากที่ระบุไว้ในรายการที่ 8 ของตารางในขณะเกิด
อุบัติเหตุ

3.9.5 การขับขี่โดยบุคคลที่ใช้ใบอนุญาตขับรถยนต์ส่วนบุคคลของกรมตำรวจนั้น หรือของ
กรมการขนส่ง หรือของกระทรวงกลาโหม หรือใบอนุญาตสำคัญไปขับรถยนต์ที่
จะหะเบียนรับจ้าง หรือรับจ้างพิเศษในขณะเกิดอุบัติเหตุ

การยกเว้นตามข้อ 3.9 จะไม่นำมาใช้ในกรณีที่ความเสียหายต่อรถยนต์ที่เกิด
ขึ้นและมิใช่ความประมาทของผู้ขับขี่รถยนต์ที่ เอาประกันภัยตามกรมธรรม์นี้

สัญญาหมวดที่ 3: การคุ้มครองความเสียหายต่อรถยนต์

ข้อ 3.1 ความเสียหายต่อรถยนต์: บริษัทจะใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหาย หรือความสูญหายใด ๆ ต่อรถยนต์รวมทั้งอุปกรณ์ติดประจำอยู่ที่เกิดขึ้นระหว่างระยะเวลาประกันภัย ความรับผิดชอบของบริษัทจะไม่เกินจำนวนเงินจำกัดความรับผิดชอบที่ระบุไว้ในตาราง

ข้อ 3.2 การคุ้มครองภัยด้วย: บริษัทจะจ่ายค่าดูแลรักษารถยนต์ หรือค่าซ่อมแซมรถยนต์ไปยังสถานที่ซ่อมที่ใกล้ที่สุด เมื่อเกิดความเสียหายซึ่งมีการคุ้มครองตามกรมธรรม์นี้เป็นจำนวนอันสมควร แต่ไม่เกินร้อยละห้าสิบของค่าซ่อม

ข้อ 3.3 ความเสียหายส่วนแรก: ผู้รับประกันภัยต้องรับผิดชอบเบื้องต้นอุบัติเหตุแต่ละครั้ง ดังนี้:-

3.3.1 1000 บาทแรกของความเสียหายอันเกิดจากการชน ในกรณีผู้เอาประกันภัยไม่สามารถจ้างถูกกฎหมายได้จากนั้น

3.3.2 1000 บาทแรกของความเสียหายอันเกิดจากการชน ในกรณีหนึ่งกรณีใด หรือสองกรณีรวมกัน ดังต่อไปนี้

(1) ผู้ขับขี่ในเวลาเกิดอุบัติเหตุมีอายุน้อยกว่า 20 ปี

(2) ผู้ขับขี่ได้รับใบอนุญาตขับรถยนต์เป็นเวลาน้อยกว่า 12 เดือน

3.3.3 ตามจำนวนเงินส่วนแรกของความเสียหายตั้งแต่ครั้งแรกเป็นต้นไปจนกว่าจะได้รับค่าความรับผิดชอบตามข้อต่อไปนี้ ๑ ดังกล่าวเกินกว่าหนึ่งชั่วโมง ให้ดูว่า ความรับผิดชอบตามแต่ละข้อเป็นความรับผิดชอบเพิ่มขึ้น ในกรณีเป็นความเสียหายอันเกิดจากการชน ผู้เอาประกันภัยไม่ต้องรับผิดชอบในความเสียหายส่วนแรกตามข้อ 3.3.2 และข้อ 3.3.3 หากผู้ขับขี่รถยนต์ไม่ได้เป็นเกทประมาท เมื่อบริษัทได้จ่ายเงินที่ผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดชอบไปก่อน ผู้เอาประกันภัยต้องใช้คืนให้บริษัททันที

ข้อ 3.4 การรักษาภัยด้วย:

3.4.1 ผู้เอาประกันภัยต้องรักษารถยนต์ให้อยู่ในสภาพที่ใช้การได้ดี

3.4.2 ผู้เอาประกันภัยต้องรับผิดชอบเบื้องต้น เมื่อเกิดความเสียหายเพิ่มขึ้นหรือต้อง

ประสบภัยติดเชื้อใน เนื่องจากการใช้รถยนต์ก่อนที่จะมีการซ่อมแซมตามที่จำเป็น หรือไม่ได้จัดให้มีการดูแลเมื่อรถยนต์เกิดภัยติดเชื้อหรือเครื่องเสีย

ข้อ 3.5 การซ่อมใช้ความเสียหายต่อรถยนต์:

- 3.5.1 ในกรณีที่ต้องซ่อมบำรุงความเสียหาย บริษัทมีสิทธิที่จะจัดการซ่อม หรือเปลี่ยนรถ ยนต์ ซึ่งมีสภาพเดียวกันแทนได้ ทั้งนี้รวมทั้งส่วนควบหรือเครื่องอุปกรณ์ของรถยนต์นั้น หรือบริษัทจะซ่อมใช้เงินเพื่อทดแทนความเสียหายนั้นแล้วแต่บริษัทจะเห็นสมควร ในการซ่อมรถยนต์ บริษัทจะ ให้อู่ที่ผู้เอาประกันภัยเลือกซึ่งได้รับความยินยอมจากบริษัท หรืออู่ที่ได้ทำสัญญาไว้กับบริษัท ตามแบบที่นายทะเบียนประกันภัยวินาศภัยได้กำหนดทำการซ่อมแซมเท่านั้น
- 3.5.2 ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องส่งส่วนควบหรือเครื่องอุปกรณ์จากต่างประเทศ บริษัท รับผิดไม่เกินกว่าราคาน้ำเข้าที่ส่งทางเรือ
- 3.5.3 ในกรณีที่สัญญาขันเกิดจากการลักทรัพย์ ชิงทรัพย์ และปล้นทรัพย์ บริษัท จะจ่ายค่าสินไหมทดแทนเต็มตามจำนวนเงินจำกัดความรับผิดตามสัญญาข้อ 3.1 ในรายการ 4 ของตาราง โดยผู้เอาประกันภัยต้องห้ามสัญญาจะโอนกรรมสิทธิ์รถยนต์ให้แก่บริษัททันที และให้ถือว่าการคุ้มครองรถยนต์นั้นเป็นอันสิ้นสุด ในกรณีที่บริษัทได้รับรถยนต์กลับคืนมาแล้ว บริษัทต้องมีหนังสือแจ้งให้ผู้เอาประกันภัยทราบโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียน ภายใน 7 วัน นับแต่วันที่ได้รับรถยนต์คืนมา ตามที่อยู่กรงสุกท้ายที่ผู้เอาประกันภัยแจ้งให้บริษัททราบ และบริษัทยินยอมให้ผู้เอาประกันภัยใช้สิทธิ:-

  - 3.5.3.1 ขอรับรถยนต์คืน โดยผู้เอาประกันภัยต้องคืนเงินที่ได้รับซ่อมใช้ไปทั้งหมด ให้แก่บริษัท ถ้ารถยนต์นั้นเกิดความเสียหายบริษัทต้องจัดซ่อมให้โดยค่าใช้จ่ายของบริษัทก่อนที่นั้น
  - 3.5.3.2 สละสิทธิไม่ขอรับรถยนต์คืน ทั้งนี้ ผู้เอาประกันภัยจะต้องแจ้งให้บริษัททราบว่าจะขอใช้สิทธิตามข้อ 3.5.3.1

หรือ 3.5.3.2 ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้ทราบหนังสือแจ้งจากบริษัท
ถ้าผู้เอาประกันภัยไม่แจ้งการขอใช้สิทธิภัยใน 30 วันดังกล่าว ให้ถือว่าผู้
เอาประกันภัยไม่ประสงค์จะใช้สิทธิตามข้อ 3.5.3.1

3.5.4 ในการผู้รอดยนต์เสียหายอย่างสิ้นเชิง บริษัทจะจ่ายค่าสินไหมทดแทนเต็มตาม
จำนวนเงินจำนวนเดียวกับความรับผิดตามสัญญาข้อ 3.1 ในรายการ 4 ของตาราง
ในการนี้จำนวนเงินจำนวนเดียวกับความรับผิดไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ของมูลค่ารถยนต์
ในขณะที่ผู้เอาประกันภัย ผู้เอาประกันภัยต้องโอนกรรมสิทธิ์รถยนต์ให้แก่บริษัท
ทันที และให้ถือว่าการคุ้มครองรถยนต์นั้นเป็นอันสิ้นสุด

3.5.5 ความเสียหายต่อของรถยนต์อันเกิดจากการฉีกขาดหรือระเบิด เว้นแต่กรณีที่มี
ความเสียหายเกิดขึ้นต่อส่วนอื่นของของรถยนต์ในเวลาเดียวกัน

3.5.6 ความเสียหายอันเกิดจากการขาดการใช้รถยนต์

3.5.7 ความเสียหายต่อข้อความ เครื่องหมาย หรือเครื่องตกแต่งใด ๆ ที่เพิ่มเติมขึ้น^{ชี้}
จากสภาพเดิมของรถยนต์นั้น

3.5.8 ความเสียหายหรือสูญหายอันเกิดจากการลักทรัพย์ โดยบุคคลที่ได้รับมอบหมาย
ครอบครองรถยนต์ตามสัญญา เช่น สัญญาเช่า เช่าซื้อ สัญญาซื้อขาย หรือสัญญาจำนำ^{ชี้}
หรือโดยบุคคลที่จะกระทำลักทรัพยาดังกล่าวข้างต้น

3.5.9 ความเสียหายหรือสูญหายซึ่งเกิดขึ้นในระหว่างการขนส่งทางน้ำ หรือกำลังยก^{ชี้}
ขึ้นหรือยกลงจากเรือ แต่ข้อยกเว้นนี้ จะไม่นำมาใช้ต่อการขนส่งภายนอกแม่น้ำ
และลำคลอง

ข้อ 3.6 มาตรฐานการใช้: การประกันภัยนี้ไม่คุ้มครอง:-

3.6.1 การใช้รถยนต์นอกสถานที่ที่คุ้มครอง

3.6.2 การใช้รถยนต์ไปในทางที่ผิดกฎหมาย

3.6.3 การใช้ในการแข่งขัน หรือทดลองความทนทาน หรือความเร็วในทางกีฬา

3.6.4 การใช้โดยบุคคลของอู่ เมื่อรอดยนต์ได้มอบให้อู่ทำการซ่อม เว้นแต่การซ่อมนั้น

บริษัทเป็นผู้สัง หรือให้ความยินยอม

ข้อ 3.7 การยกเว้นการใช้อันน์ ๆ : การประกันภัยไม่คุ้มครอง:-

3.7.1 การใช้ลากจูง หรือผลักดัน เว้นแต่รถที่ถูกลากจูงหรือถูกผลักดันได้ประกันภัย
ไว้กับบริษัท

3.7.2 การขับขี่โดยบุคคลที่ไม่เคยได้รับใบอนุญาตขับรถยนต์ใด ๆ หรือเคยได้รับแต่
ขาดต่ออายุเกินกว่า 180 วัน หรือเคยได้รับแต่ถูกตัดสิทธิตามกฎหมายในการ
ขับรถยนต์ ในเวลาเกือบติดเหตุ

3.7.3 การขับขี่โดยบุคคลขณะที่อยู่ภายใต้ฤทธิ์สุราฯ เมาสั่งขนาดที่ไม่สามารถควบคุม
รถยนต์ได้

3.7.4 การใช้รถยนต์นอกเหนือจากที่ระบุไว้ในรายการที่ 8 ของตารางในขณะเกิด
อุบัติเหตุ

3.7.5 การขับขี่โดยบุคคลที่ใช้ใบอนุญาตขับรถยนต์ส่วนบุคคลของกรมตำรวจน หรือของ
กรมการชนสั่ง หรือของกระทรวงกลาโหม หรือใบอนุญาตสาがらไปขับรถยนต์ที่
จะทะเบียนรับจ้าง หรือรับจ้างพิเศษในขณะเกือบติดเหตุ

การยกเว้นตามข้อ 3.7 จะไม่นำมาใช้ในกรณีที่ความเสียหายต่อรถยนต์
ที่เกิดขึ้นและมิใช่ความประมาทของผู้ขับขี่รถยนต์ที่อาประกันภัยตามกรมธรรม์นี้

(ตัวอย่างหน้า WARRANT ประกันชีวิตแบบคลอดชีพ)

กรมธรรม์ฉบับที่

ชื่อผู้เอาประกัน อายุ ปี

จำนวนเงินซึ่งเอาประกัน

วันเริ่มประกัน

วันชั่วะเบี้ยประกันครั้งสุดท้าย

เบี้ยประกันชีวิต

เบี้ยประกันสำหรับประโยชน์เพิ่มเติม

กรมธรรม์ประกันชีวิตแบบคลอดชีพ

ชนิดไม่มีเงินสมนาคุณ

กำหนดเวลาชั่วะเบี้ยประกัน ปี

บริษัทลูกนูญาตว่า บริษัทจะจ่ายเงินจำนวนซึ่งเอาประกันไว้ัน ณ สำนักงานใหญ่ หรือสำนักงานสาขาของบริษัท ให้แก่ผู้รับประโยชน์ในทันทีได้สูญจนเป็นที่พ่อใจของบริษัท ถึงการตายของผู้เอาประกัน

เบี้ยประกันรวม บาท เบี้ยประกันชีวิต บาท

กำหนดชั่วะเบี้ยประกัน

จนถึงวันชั่วะเบี้ยประกันครั้งสุดท้าย หรือจนครบปีผู้เอาประกันตามกำหนดทั้งกล่าว

ชื่อผู้รับประโยชน์

ประโยชน์เพิ่มเติม

เบี้ยประกันรวมตามที่ระบุไว้ข้างต้นรวมถึงเบี้ยประกันสำหรับประโยชน์เพิ่มเติมซึ่งจัดสรรให้โดยใบสลักหลัง การสื้นสุขของประโยชน์เพิ่มเติมดังกล่าว ยอมทำให้เบี้ยประกันรวมลดลง

ภายใต้เงื่อนไขที่ว่ารักษากรมธรรม์ให้มีผลบังคับใช้อัตโนมัติ ข้อ

เอกสารนี้และเงื่อนไขดังกล่าวในสลักหลังต่าง ๆ ในหน้าต่อไปให้อธิบายในส่วนหนึ่งของกรมธรรม์นี้

ได้ทำสัญญาและออกกรมธรรม์ พร้อมทั้งลงนามและประทับตราของบริษัทให้ไว้เป็นสำคัญ ณ สำนักงานใหญ่ของบริษัท กรุงเทพมหานคร

วันที่ เดือน พ.ศ.

(ตัวอย่างหน้าตราของกรมธรรม์ประกันชีวิตแบบสະສນຫວັດ)

กรมธรรม์ฉบับที่

ชื่อสูงเจ้าประกัน	อายุ	ปี
จำนวนเงินชีวิตรับประกัน		
วันเริ่มประกัน		
วันชำระเบี้ยประกันครึ่งสุคท้าย		
เบี้ยประกันชีวิต		
เบี้ยประกันสำหรับประโยชน์เพิ่มเติม		

กรมธรรม์ประกันชีวิตแบบสະສນຫວັດ

ชนิดไม่มีเงินสมนาคุณ

กำหนดเวลาประกัน	ปี	กำหนดเวลาชำระเบี้ยประกัน	ปี
-----------------	----	--------------------------	----

บริษัทสัญญาว่า บริษัทจะจ่ายเงินจำนวนชีวิตรับประกันให้แก่ ณ สำนักงานใหญ่ หรือ-
วันนักงานสาขาของบริษัท ให้แก่ผู้เจ้าประกันในวันครบกำหนดการชำระเบี้ยประกันหรือให้แก่ผู้รับประโยชน์
ในทันทีได้สูงจนเป็นพ่อใจของบริษัท ถึงการตายของผู้เจ้าประกันก่อนวันครบกำหนด-
การชำระเบี้ยประกัน

วันครบกำหนดการชำระเบี้ยประกัน

เบี้ยประกันรวม	บาท	เบี้ยประกันชีวิต	บาท
กำหนดชำระเบี้ยประกัน			
จำนวนชีวิตรับประกันครึ่งสุคท้าย หรือจนครบปีที่ผู้เจ้าประกันตายก่อนกำหนดถึงกล่าว			
ชื่อผู้รับประโยชน์			

ประโยชน์เพิ่มเติม

เบี้ยประกันรวมตามที่ระบุไว้ข้างต้นรวมถึงเบี้ยประกันสำหรับประโยชน์เพิ่มเติมซึ่งจัดสรร
ให้โดยในสลักหลัง การสั่นสุกของประโยชน์เพิ่มเติมดังกล่าว ย่อมทำให้เบี้ยประกันรวมลดลง ภาย
ได้เงื่อนไขที่อยู่รักษาระบบทรัมมีให้มอบบังคับโดยอัตโนมัติ ห้อ

เอกสารนี้และเงื่อนไขตลอดจนในสลักหลังต่างๆ ในหน้าต่อไปให้ถือเป็นส่วนหนึ่งของกรมธรรม์นี้

ให้ทำสัญญาและออกกรมธรรม์ พร้อมทั้งลงนามและประทับตราของบริษัทให้ไว้เป็นสำคัญ
ณ สำนักงานใหญ่ของบริษัท กรุงเทพมหานคร

วันที่ เดือน พ.ศ.

(ตัวอย่างหน้าค่ารายงานกรมธรรม์ประกันชีวิตแบบชั่วระยะเวลาหนึ่ง)

กรมธรรม์ฉบับที่

ชื่อผู้เอาประกัน	อายุ	ปี
จำนวนเงินซื้อเอาประกัน		
วันเริ่มประกัน		
วันชำระประกันครั้งสุดท้าย		
เบี้ยประกันชีวิต		
เบี้ยประกันสำหรับประโยชน์เพิ่มเติม		

กรมธรรม์ประกันชีวิตแบบคุ้มครองจำกัดเวลา

(ชนิดไม่มีเงินสมนาคุณ)

ระยะเวลาจ่ายประกัน ปี ระยะเวลาชำระเบี้ยประกัน ปี

บริษัทสัญญาไว้ บริษัทจะจ่ายจำนวนเงินซื้อเอาประกันไว้ทันที สำนักงานใหญ่ หรือ
สำนักงานสาขาของบริษัท ให้แก่ผู้รับประโยชน์ในทันทีได้สูงสุดจนเป็นที่พอใจของบริษัทถึงการด้วย
ของผู้เอาประกัน

จำนวนก俭นเดือนการประกัน

เบี้ยประกันรวม	บาท	เบี้ยประกันชีวิต	บาท
----------------	-----	------------------	-----

กำหนดชำระเบี้ยประกัน

จนถึงวันชำระเบี้ยประกันครั้งสุดท้าย หรือจนครบปีที่ซื้อมาชำระประกันตามกำหนดดังกล่าว

หรือรับประโยชน์

ประโยชน์เพิ่มเติม

เบี้ยประกันรวมตามที่ระบุไว้ข้างต้นรวมถึงเบี้ยประกันสำหรับประโยชน์เพิ่มเติมซึ่งจัดสร้าง
ให้โดยใบสลักหลัง การลื้นสุดของประโยชน์เพิ่มเติมตั้งแต่ล่าสุด ยอมให้เบี้ยประกันรวมลดลง
เอกสารและเงื่อนไขกองทุนใบสลักหลังต่อไป ในหน้าต่อไปให้อธิบายเป็นส่วนหนึ่งของกรมธรรม์

ให้พิจารณาและออกกรมธรรม์ พร้อมทั้งลงนามและประทับตราของบริษัทให้ไว้เป็นสำคัญ
และสำนักงานใหญ่ของบริษัท กรุงเทพมหานคร

วันที่ เดือน พ.ศ.

สรุปเนื้อหาสาระสำคัญของบทที่ 2

1. การประกันภัยແມ່ງອອກເປັນ 2 ປະເທດ ສືບ ກົດ ການປະກັນວິນາສັກຍ ແລະການປະກັນຊື່ວິຕ
2. ການປະກັນວິນາສັກຍ ແມ່ງເປັນ
  - 2.1 ການປະກັນເກີ່ຍວັນຕົວຫົວໜ້າຮັບຮູມທຶນສີທີໃຈ່ຍວັນຫົວໜ້າຮັບຮູມ
  - 2.2 ການປະກັນອັຄືກັຍ
  - 2.3 ການປະກັນວັນດຽນຕົ້ນ
  - 2.4 ການປະກັນກັຍການໂຈກຣ່ວມ
  - 2.5 ການປະກັນກັຍເກີ່ຍວັນຄວາມຮັບຜິດ
  - 2.6 ການປະກັນກັຍທາງທະເລ
  - 2.7 ການປະກັນກັຍທາງອາກາສ
3. ການປະກັນຊື່ວິຕ ແບນອາສີຄວາມທຽບໝັ້ນແລະແບນອາສີກາມຮຽນຂອງຜູ້ເຂົາປະກັນເປັນໜັກ
ໃນການຈ່າຍເງິນ
4. ການປະກັນພິເຕະ ໄດ້ແກ່ການປະກັນອຸບັດເຫດ ການປະກັນກັຍຕ່ອ ການປະກັນຊື່ວິຕແບນ
ອຸດສາຫກຣ່ວມ ແລະການປະກັນກັຍກຸ່ມ
5. ການຂອນໜູາຕັດຕັ້ງບົນຮັບຮັບກັຍ ຕ້ອງຈັດຕັ້ງເປັນບົນຮັບຮັບທີ່ຈຳກັດ ແລະຕ້ອງໄດ້ຮັບໃບອຸນໜູາຕັດຈາກ
ຮັບຮັນນີ້ຕາມພວະພາບໜູ້ປະກັນວິນາສັກຍຫຼືພວະພາບໜູ້ປະກັນຊື່ວິຕ ພ.ສ. 2510 ຕ້ອງ
ມີໜັກຫົວໜ້າຮັບຮັບວ່າໄວ້ກັນນາຍທະເບີນຄາມທົກກູ່ມາຍກຳທັນດໄວ້ຕາມປະເທດຂອງຫຼຸກິຈປະກັນກັຍ
6. ການບົນຮັບຮັບຈາກຂອງບົນຮັບຮັບກັຍຕ້ອງເປັນໄປຕາມໜັກເກີດທີ່ກູ່ມາຍກຳທັນດໄວ້ ເພື່ອຄວາມ
ມັນຄົງແລະໃຫ້ບົນຮັບຮັບແກ່ຜູ້ເຂົາປະກັນກັຍດ້ວຍຄວາມເປັນຫຼວມ

คำจำกัดความที่ 2

- ข้อ 1. การประกันวินาศภัยในปัจจุบัน มีการประกันวินาศภัยประเภทใดบ้าง
- ข้อ 2. การประกันภัยความรับผิดชอบนายจ้างมีขอบเขตความรับผิดชอบผู้เอาประกันเพียงใด
- ข้อ 3. จงอธิบายถึงลักษณะการประกันภัยทางทะเล
- ข้อ 4. ปัจจุบันแบบของการประกันชีวิตนิยมแบ่งครึ่งเป็นกี่แบบ อะไรบ้าง
- ข้อ 5. การประกันภัยต่อ (Re-Insurance) คืออะไร
- ข้อ 6. การขออนุญาตจดตั้งบริษัทประกันภัยมีหลักเกณฑ์ต้องปฏิบัติอย่างไรบ้าง
- ข้อ 7. โครงสร้างการบริหารงานบริษัทประกันภัย แบ่งแผนการบริหารออกเป็นอย่างไรบ้าง